PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVII Nr. 11 008 Prima ediţie | Miercuri 11 ianuarie 1978 | 6 PAGINI — 30 BANI

TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU
a primit pe senatorul american Adlai E. Stevenson

Preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a primit, marţi după-amiază, în staţiunea Predeal, pe senatorul american Adlai E. Stevenson, membru al Comitetelor Senatului S.U.A. pentru probleme comerciale, bancare, ale construcţiei de locuinţe şi problemelor urbane, care face o vizită în ţara noastră.

La primire a luat parte tovarăşul Nicolae Giosan, preşedintele Marii Adunări Naţionale.

A fost de faţă Orison Rudolph Aggrey, ambasadorul S.U.A. la Bucureşti.

Senatorul american a exprimat şefului statului român gratitudinea pentru întrevederea acordată şi a mulţumit pentru posibilitatea ce i s-a oferit de a vizita România şi pentru ospitalitatea de care s-a bucurat.

În cadrul convorbirii a fost relevat cu satisfacţie faptul că relaţiile dintre România şi Statele Unite ale Americii cunosc o evoluţie pozitivă, avînd la bază principiile înscrise în documentele semnate cu ocazia întîlnirilor şi convorbirilor la cel mai înalt nivel. A fost evidenţiată, totodată, existenţa unor posibilităţi pentru extinderea schimburilor comerciale, pentru intensificarea şi diversificarea colaborării bilaterale politice, economice, tehnico-ştiinţifice, culturale şi în alte domenii de interes reciproc, în folosul ambelor ţări şi popoare. În acest context a fost subliniată contribuţia de seamă pe care forurile supreme legislative ale celor două ţări, parlamentarii români şi americani pot şi trebuie să o aducă la dezvoltarea legăturilor de prietenie şi cooperare pe diverse planuri între România şi S.U.A., între popoarele român şi american, atît pe plan bilateral, cît şi pe tărîmul vieţii internaţionale în promovarea unor soluţii juste în rezolvarea marilor probleme care confruntă omenirea.

Au fost abordate, de asemenea, unele aspecte ale actualităţii internaţionale, îndeosebi privind necesitatea consolidării cursului spre destindere şi pace, reglementării pe cale politică a problemelor litigioase dintre state şi înlăturării focarelor de tensiune, instaurării unor relaţii echitabile între state, în concordanţă cu cerinţele impuse de făurirea unei noi ordini economice mondiale.

Primirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

Convorbirile „Scînteii", la început de an, cu factori de conducere din ramuri hotărîtoare pentru modernizarea economiei naţionale

Astăzi despre

CALITATE PRODUCTIVITATE EFICIENŢĂ ÎN INDUSTRIA CHIMICĂ

Convorbire cu tovarăşul **Mihail FLORESCU**
ministrul industriei chimice

— În 1977, producţia industriei chimice a ţării noastre din 1948 a fost realizată în numai două zile; nomenclatorul de fabricaţie al ramurii cuprinde peste 6 000 de produse; statisticile internaţionale situează industria chimică românească pe locul 10 în lume. Sînt doar cîteva date de referinţă pentru dezvoltarea rapidă pe care o cunoaşte ramura chimiei. Care sînt realizările cele mai semnificative obţinute de oamenii muncii din unităţile industriei chimice în primii doi ani ai cincinalului?

— Avem toate temeiurile pentru a afirma că sarcinile industriei chimice în actualul cincinal constituie, de departe, cel mai complex program de dezvoltare pe care l-a avut de îndeplinit industria noastră chimică. **Producţia prevăzută a fi realizată în perioada 1976—1980 este sensibil superioară întregii producţii obţinute în cei 25 de ani anteriori (1951—1975).** Referindu-ne la primii doi ani ai cincinalului se desprinde că, faţă de 1975, producţia anului trecut a fost cu 30 la sută mai mare, ceea ce reprezintă un ritm de creştere cu mult superior celui pe ansamblul industriei.

Comparativ cu 1975, producţia de îngrăşăminte chimice a fost mai mare în 1977 cu 31 la sută, de pesticide — cu 34 la sută, de elastomeri, din domeniul cauciucurilor şi latexurilor sintetice — cu peste 60 la sută, de fire şi fibre chimice — cu 28 la sută. Potrivit orientărilor stabilite de Congresul al XI-lea, **industria petrochimică** a fost, în primii doi ani ai cincinalului, cel mai dinamic sector al ramurii, realizînd în 1977 peste jumătate din valoarea producţiei industriei chimice. Ponderea medicamentelor, coloranţilor, auxiliarilor, metalelor pure şi extrapure — care se încadrează în grupa de produse finite şi de mic tonaj şi prin care se asigură o creştere importantă a eficienţei economice — a sporit considerabil. O atenţie deosebită s-a acordat şi diversificării produselor destinate aprovizionării populaţiei, volumul livrărilor sporind în 1977 cu peste 33 la sută faţă de realizările din 1975. De asemenea, participarea tot mai activă la schimburile economice internaţionale este reflectată de creşterea exporturilor, în primii doi ani ai cincinalului, cu 20 la sută faţă de nivelul din 1975. Tot în această perioadă s-a realizat un important volum de investiţii, materializat în **punerea în funcţiune a peste 400 de capacităţi şi obiective noi.**

Aceste succese de prestigiu sînt legate direct de **îndrumarea permanentă pe care conducerea partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, o acordă dezvoltării şi modernizării industriei chimice**, indicaţiile şi sarcinile concrete date de secretarul general al partidului cu prilejul numeroaselor vizite de lucru în unităţi sau în cadrul expoziţiilor, determinînd, de fiecare dată, rezolvări de fond a multiple probleme, stabilirea unor obiective şi mai mobilizatoare. De pildă, pentru sporirea eficienţei economice, ca urmare a indicaţiilor secretarului general al partidului, în toate unităţile ramurii s-au întocmit programe de creştere suplimentară a productivităţii muncii care, aplicate, au dus la o depăşire a prevederilor iniţiale, la acest indicator, pe ansamblul ministerului, în anul trecut, cu peste 2,2 la sută, echivalînd cu o producţie suplimentară de 1,775 miliarde lei. Aceste programe prevăd, pe întregul cincinal, o sporire suplimentară cu peste 10 la sută a productivităţii muncii. Totodată, s-au amplificat eforturile în direcţia reducerii cheltuielilor la 1 000 lei producţie-marfă, indicator la care, faţă de rezultatele din 1975, am obţinut o reducere de 95,7 lei.

— Alături de succesele amintite, în industria chimică au persistat, în această perioadă, şi o serie de neajunsuri, care au avut drept consecinţă, în ultimă instanţă, nerealizarea producţiei planificate la unele sortimente şi a nivelurilor stabilite de eficienţă. Ce măsuri au întreprins ministerul, organele colective de conducere din centrale şi întreprinderi pentru înlăturarea lipsurilor semnalate? Asigură aceste măsuri îndeplinirea exemplară a sarcinilor substanţial sporite din acest an?

— Analizînd activitatea din cei doi ani ai cincinalului, trebuie arătat că rezultatele puteau fi cu mult mai bune, dacă nu ne prezentam, la unele sortimente, cu anumite restanţe faţă de prevederile planului, minusuri datorate, în principal, nepunerii în funcţiune la termenele planificate a unor instalaţii, precum şi funcţionării sub capacitate a altora. În **domeniul investiţiilor**, fără a ocoli neajunsurile din activitatea proprie a unităţilor ministerului, trebuie să spun că principala cauză a nerespectării termenelor de punere în funcţiune a unor instalaţii importante, cu un volum mare de producţie, de pe platformele chimice de la Piteşti, Teleajen, Arad ş.a., a constituit-o livrarea cu întîrziere a utilajelor tehnologice de către întreprinderile constructoare de maşini, la care s-a adăugat nivelul necorespunzător de organizare a constructorului pe unele şantiere ale chimiei.

Sarcinile anului 1978 sînt deosebit de mobilizatoare, **investiţiile din industria chimică însumînd 23 miliarde lei, ceea ce reprezintă aproape 20 la sută din totalul investiţiilor industriale din economia ţării.** Pentru îndeplinirea exemplară a acestui program de investiţii, pe baza căruia se va obţine o bună parte din sporul de producţie planificat în a doua jumătate a cincinalului, trebuie să precizez că, la ora actuală, beneficiarii au asigurat documentaţiile necesare constructorilor şi furnizorilor de utilaje. Pentru fiecare din cele 200 de mari capacităţi urmărite la nivel central, prevăzute să intre în funcţiune în acest an, sînt întocmite, de comun acord cu toţi factorii care concură la realizarea lor, grafice de execuţie. Ne preocupă, în cel mai înalt grad, generalizarea la toate obiectivele noastre de investiţii a experienţei valoroase care se conturează pe cel mai mare şantier al chimiei din acest cincinal — Combinatul petrochimic de la Năvodari — unde există condiţii certe pentru intrarea înainte de termen în funcţiune a primelor capacităţi productive. Factori de conducere şi specialişti din cadrul ministerului, institutelor de proiectare şi cercetare au răspunderea directă pentru realizarea, punct cu punct, a măsurilor stabilite în vederea conectării la circuitul productiv a acestor obiective la termen sau

Convorbire realizată de
Dan CONSTANTIN

(Continuare în pag. a III-a)

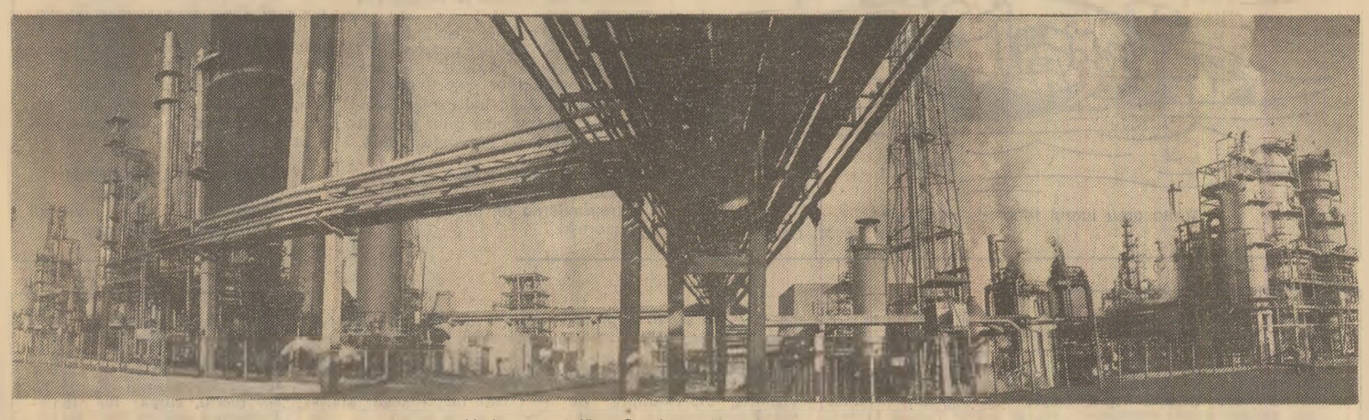

Vedere parţială a Combinatului petrochimic Piteşti

Foto: **E. Dichiseanu**

Sub semnul hotărîrii de a înfăptui sarcinile subliniate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Conferinţa Naţională, să valorificăm superior resursele agriculturii pentru a realiza producţii sporite în anul 1978!

CHEMAREA LA ÎNTRECERE adresată de Comitetul judeţean Argeş al P.C.R. tuturor comitetelor judeţene de partid

Puternic mobilizaţi de hotărîrile Conferinţei Naţionale a Partidului Comunist Român, de chemările însufleţitoare adresate întregului popor de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, oamenii muncii din judeţul Argeş au început cel de-al treilea an al cincinalului revoluţiei tehnico-ştiinţifice ferm hotărîţi să îndeplinească exemplar sarcinile ce revin judeţului din Programul elaborat de cel de-al XI-lea Congres al partidului, să obţină rezultate superioare în toate domeniile activităţii economico-sociale.

Alături de industrie, în primii doi ani ai actualului cincinal şi în agricultura judeţului nostru s-au obţinut realizări însemnate. Traducînd în viaţă preţioasele indicaţii date de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu sprijinul permanent al partidului şi statului, în judeţ s-a dezvoltat puternic baza tehnico-materială a agriculturii, s-au desfăşurat ample acţiuni de ridicare a fertilităţii solului, de modernizare a pomiculturii, legumiculturii şi viticulturii, de dezvoltare intensivă a zootehniei, îndeosebi în complexe de tip industrial. Pe această bază, în anul 1977 s-a obţinut o recoltă bună, depăşindu-se sarcinile de plan cu aproape 400 kg grîu şi peste 600 kg orz la hectar. Recolte bune s-au obţinut şi la porumb, floarea-soarelui, cartofi şi alte culturi. Anul trecut s-a realizat cea mai mare cantitate de fructe din istoria judeţului, cu 69 100 tone mai mult decît în 1976 şi, de asemenea, cea mai mare producţie în zootehnie. A crescut contribuţia judeţului la constituirea fondului centralizat al statului, planul de livrări fiind realizat şi depăşit la toate produsele.

Întreaga tărănime cooperatistă, lucrătorii din I.A.S. şi S.M.A., specialiştii, producătorii agricoli din localităţile necooperativizate răspund printr-o şi mai puternică angajare în muncă cinstei deosebite pe care ne-a făcut-o tovarăşul Nicolae Ceauşescu prin participarea, anul trecut, la sărbătorirea Zilei recoltei în judeţul Argeş, înflăcăratele îndemnuri adresate cu acest prilej, preocupării statornice a conducerii partidului şi statului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, grijă puternic oglindită în programul de majorare suplimentară a veniturilor oamenilor muncii.

Traducînd cu fermitate în viaţă hotărîrile Congresului al XI-lea, ale Conferinţei Naţionale a partidului vom acţiona cu toată responsabilitatea pentru a obţine în 1978 rezultate superioare în toate sectoarele agriculturii.

Dînd glas voinţei şi hotărîrii unanime a comuniştilor, a celor ce muncesc pe ogoarele argeşene, Comitetul judeţean Argeş al P.C.R. adresează organizaţiilor judeţene de partid, tuturor oamenilor muncii din AGRICULTURA ţării chemarea înflăcărată la întrecere pentru depăşirea sarcinilor stabilite prin planul naţional unic de dezvoltare economico-socială pe anul 1978.

În condiţiile specifice judeţului Argeş, pe terenuri podzolice, prin aplicarea unui complex de lucrări de îmbunătăţiri funciare şi respectarea întocmai a tehnologiilor stabilite, ne angajăm să obţinem următoarele rezultate:

A. ÎN PRODUCŢIA VEGETALĂ, pe întreaga suprafaţă prevăzută a se cultiva:

Cultura	U.M.	I.A.S. Angajament	I.A.S. Mai mult faţă de plan — %	C.A.P. Angajament	C.A.P. Mai mult faţă de plan — %
— Grîu	kg/ha	3 300	10	3 100	9
— Porumb	"	4 500	30	4 000	21
— Floarea-soarelui	"	2 100	11	1 850	11
— Legume	"	—	—	20 000	20
— Fructe	kg/pom	40	9	30	29
— Struguri	kg/ha	7 000	33	—	—

B. ÎN ZOOTEHNIE, pe total sectoare:

Specia	U.M.	Angajament	Mai mult faţă de plan — %
— Bovine	mii capete	202.3	2
— Porcine	mii capete	215.0	3
— Ovine	mii capete	400.0	5
— Păsări ouătoare	mii capete	1 700.0	4

Prin creşterea numărului de animale şi a producţiei acestora se vor obţine peste plan 2 500 tone carne şi 30 000 hl lapte

C. LIVRĂRI LA FONDUL DE STAT:

Produsul	U.M.	Angajament	Mai mult faţă de plan — %
— Grîu + secară	mii tone	100,0	13
— Porumb boabe *	mii tone	66,0	32
— Floarea-soarelui	mii tone	13.0	11
— Legume	mii tone	44.0	17
— Fructe	mii tone	87,0	15
— Struguri	mii tone	14,0	13
— Carne — total	mii tone	36,0	4
— Lapte vacă	mii hl.	600,0	4
— Ouă	mil. buc.	80,0	11
— Lînă	tone	700,0	2

*) Inclusiv livrări la fabrici de furaje combinate.

Pentru îndeplinirea acestor obiective vom acţiona în următoarele direcţii:

— Folosirea raţională a fondului funciar; creşterea suprafeţei arabile cu 750 ha; ameliorarea a 1 600 ha terenuri slab productive şi degradate; executarea de

(Continuare în pag. a III-a)

Etica economiei

Notam deunăzi nedumerirea unui prieten: „Bine, dar afirmăm că ţara noastră produce astăzi de peste 50 de ori mai multă energie electrică decît înainte de eliberare? De unde această «psihoză» a economiei!".

L-am pus să calculeze consumul: cîtă energie cere astăzi industria — de la cea extractivă pînă la cea care produce bunurile de largă folosinţă — transportul, agricultura intensivă, viaţa oraşelor şi a satelor noastre, viaţa fiecărui individ care nu-şi mai poate concepe existenţa fără lumină electrică, fără televizor, frigider, aparat de radio, lift etc. Şi prietenul meu a ajuns singur la concluzia că „foamea de energie" a lumii noastre este insaţiabilă şi că, în sistemul circulatoriu al acestui flux energetic, orice „hemoragie" poate afecta sănătatea organismului întreg. Pînă la urmă, cel ce pomenise cuvîntul „psihoză" s-a lansat singur într-o adevărată dizertaţie despre etica economiei.

Omul orînduirii noastre, argumenta el, trebuie să fie un om al antirisipei. Economia este pentru el o virtute socială, dar ea trebuie să devină şi o virtute individuală. A prevedea urmările risipei şi a acţiona în consecinţă înseamnă a gospodări nu numai propriul buzunar, dar şi avuţia naţiunii. Românul este un om gospodăros, a zis el, şi am reţinut rezonanţa acestui adjectiv: „gospodăros"!

Dar tot prietenul meu a făcut o remarcă plină de tîlc: „Să nu ne scumpim la tărîţe şi să risipim făina! A stinge pe la răspîntii becul şi a lăsa în acelaşi timp să meargă în gol un puternic agregat care consumă energia necesară iluminării unui întreg cartier înseamnă să cari apă cu ciurul în butoiul cu fundul spart...". N-am avut încotro şi i-am replicat prin binecunoscutul proverb românesc: „Prin crăpătura mică răzbate apa în corabia cea mare!". La care el, insistînd pe necesitatea de a se acţiona cu precădere asupra „surselor" majore de risipă a energiei, mi-a răspuns tot printr-un proverb: „Nu-i mult să nu se gate şi puţin să nu s-ajungă!".

PICĂTURA DE CERNEALĂ

Ne-am întors astfel la noţiunea de „mult". La puterea energetică de peste 50 de ori mai mare a României de azi faţă de puterea ţării de ieri. E mult, e enorm, dar risipa poate veni de hac oricărui „mult" pe care să-l transforme în prea puţin.

Noi, românii, avem o etică a economiei transmisă din generaţie în generaţie. Ea nu izvorăşte din cupiditate, ci din bun simţ. Din convingerea că a nu gîndi la ziua de mîine înseamnă a risipi, iar a risipi este imoral.

A face din spiritul economiei o etică a existenţei noastre şi o virtute a fiecărui cetăţean înseamnă a făuri una din primele virtuţi sociale ale unei naţiuni ce-şi priveşte cu luciditate şi responsabilitate ziua de mîine. Iar unei astfel de naţiuni îi este dat să-şi ajungă măcar cu un ceas mai devreme viitorul.

Ioan GRIGORESCU

IN ZIARUL DE AZI:

● Exigenţele Codului etic
● Salonul municipiului Bucureşti
● Avanpremieră 1978: filmul

energia electrică ● combustibilul

ECONOMIA SPOREŞTE AVUŢIA!

În curînd încep lucrările la

PASAJUL „OBOR"

Printre importantele lucrări edilitare, înscrise în planul de urbanizare a Capitalei pe acest an, se numără şi pasajul rutier „Obor". Amplasat în locul unde îşi dau întîlnire vechile artere bucureştene Moşilor, Mihai Bravu, Ştefan cel Mare şi Colentina, noul obiectiv prefigurează materializarea preţioaselor indicaţii date de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind elaborarea unei concepţii arhitecturale noi, moderne, care să asigure atît înălţarea în Capitală a unor ansambluri de clădiri trainice şi frumoase, cît şi rezolvări îndrăzneţe şi eficiente ale intensei circulaţii orăşeneşti. Prin specificul său, noua construcţie va permite, în acelaşi timp, îmbunătăţirea traficului de legătură a Capitalei cu litoralul Mării Negre şi nordul Moldovei.

În prezent se fac intense pregătiri pentru începerea lucrărilor de execuţie. Soluţiile alese prevăd desfăşurarea circulaţiei rutiere şi pietonale, pe direcţia Mihai Bravu — Ştefan cel Mare, printr-un culoar subteran, larg de 42 metri şi lung de aproape 200 metri, pe un ax stradal dotat cu cîte două benzi de deplasare a autovehiculelor, pe sens, şi un tronson destinat tramvaielor. De o parte şi de alta a pasajului, posesorii de autoturisme vor avea la dispoziţie, în subteran, două parcaje cu o capacitate de aproape 1 000 locuri.

La suprafaţă, circulaţia vehiculelor, în sensul Calea Moşilor — Şoseaua Colentina şi invers, a fost concepută a se realiza la nivelul rutier actual, cu posibilităţi fluente de angajare în toate direcţiile, prin trefle stradale speciale, iar pentru pietoni vor fi amenajate şi marcate, pe ambele sensuri, benzi adecvate de traversare.

O atenţie deosebită a fost acordată liniei arhitectonice a construcţiilor din jurul pasajului. Intrarea pe Calea Moşilor va fi străjuită de blocuri pentru locuinţe, prevăzute cu înălţimi pînă la 14 etaje şi forme atractive, amplasate în planuri semicirculare, împreună cu cele existente, ele alcătuind un cadru urban adecvat acestei importante intersecţii bucureştene. În centru se vor afla o fîntînă arteziană şi o piesă monumentală de atracţie, iar în preajma construcţiilor, decoraţiuni stradale, bogate spaţii verzi şi florale. (Agerpres)

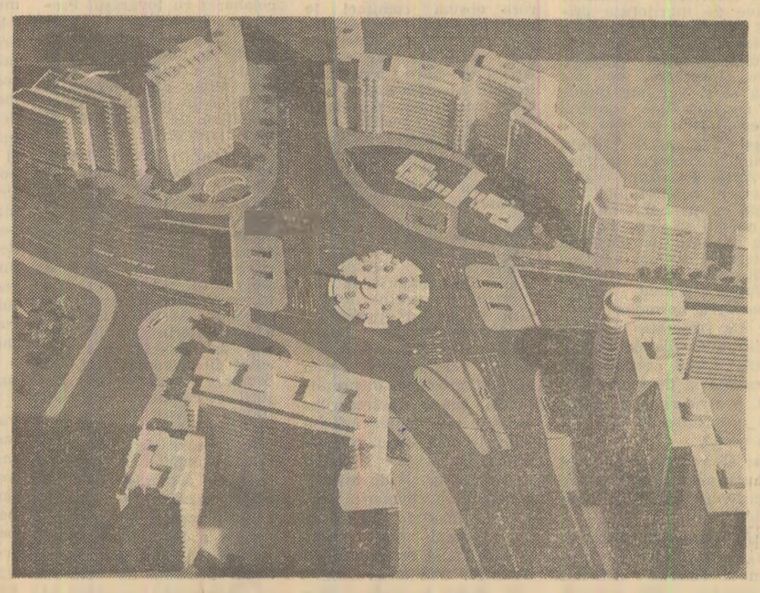

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

COLECTIVUL EDUCĂ, FORMEAZĂ

„Nu toată pădurea crește drept, dar trebuie ajutată să crească drept"

— O clipă de răbdare, spune **Gheorghe Vlad**, muncitor cu înaltă calificare la întreprinderea „Laromet" din Capitală. Să duc la capăt lucrul început.

Lucrul început? Ascuțirea frezei tinărului rectificator **Ion Gresoiu**. Operație pe care Gheorghe Vlad o îndeplinea la polizor, în felul său: „Vezi, unealta asta de tăiere are dichisul ei. De pildă: știi de cîte unghiuri trebuie să ții seama? Nu știi, pentru că și eu tot pe la vîrsta asta, a ta, le-am învățat. Vasăzică, avem un unghi de așezare și altul de tăiere. Limpede? Să mai știi apoi că muncitorul bun se cunoaște și după scula bună cu care lucrează".

Tinărul mulțumește și pleacă spre mașina sa. Noi repetăm întrebarea:

— Presupunînd că ați ieși la pensie mîine, tovarășe Vlad, ce oameni lăsați în urma dv.?

— Păi de ce tocmai mîine?, întreabă, la rîndu-i, interlocutorul. Să zicem că **astăzi** ar fi nevoie de om în loc. Dă ochii roată prin atelierul de sculărie și continuă: „Mulți oameni vrednici au crescut în colectivul nostru. Să-l luăm, de exemplu, pe **Valeriu Boriceanu**, care lucrează la mașina de alături. Mașina asta, de 17 ani n-a avut nevoie de reparații, lucru care, dacă pricepi ce înseamnă viața de uzină, spune ceva și despre cei în a căror grijă se află. Boriceanu, deci, se califică în uzina noastră, aici a prins rădăcini trainice și acum ajută el pe alții să prindă rădăcini. Același lucru aș putea spune și despre **Ștefania Popa**, și despre nepotul meu **Marcel**, adus de mine aici, să învețe meseria de strungar și de om. Și, de ce nu? mîine, poate chiar Ion Gresoiu — pe care l-ați văzut adineauri cu freza la ascuțit — poate candida cu succes la postul de muncitor cu înaltă calificare...".

Sînt numeroși oamenii de la „Laromet" care prețuiesc și aspiră mult la lauda lui Gheorghe Vlad. Motive sînt destule. Mai întîi că această laudă, cînd este rostită, vine de la prestigiul celor 37 de ani de meserie pe care Gheorghe Vlad i-a profesat numai aici. Prestigiu cîștigat, așadar, și prin statornicie. Apoi, de la conduita exemplară de muncă și viață a acestui muncitor comunist. Și, nu în ultimul rînd, de la mindria mărturisită, pe care Gheorghe Vlad o afirmă prin faptele sale, că face parte din clasa muncitoare. „Mama mea a lucrat aici, în uzină. Un frate, care acum e colonel, a lucrat chiar la mașinuța asta, pe care am luat-o eu în primire. Alt frate munceste la ajustaj, iar cu venirea nepotului Marcel, familia noastră din uzină a crescut".

„Cum crește la rîndul ei, această mare și puternică familie muncitorească, oameni în loc?", iată întrebarea pe care o repetăm la atelierul de extrudate-trase. Maistrul **Ion Popescu**, secretar de organizație de partid, se oprește mai întîi la o scrisoare: „Am primit-o de la **Ion Lepădatu**. Ne scrie că o duce bine cu serviciul militar și ne roagă să-i păstrăm locul. De aici a plecat, aici vrea să se întoarcă".

Ce argument mai convingător ar fi putut aduce meșterul? Deși a lucrat doar cîțiva ani, tînărul cu scrisoarea s-a legat prin mii de fire de colectiv, a asimilat prin toți porii lecția de muncă și de omenie din uzină. Și iată, cere păstrarea locului alături de tovarășii lui. Este dovada că a crescut drept și frumos, așa cum cresc oamenii la școala muncii".

Obișnuita probă tehnică, lîngă cuptoarele încinse, pentru topitorii de la întreprinderea „Laromet" din Capitală. Prilej pentru muncitorii **Gheorghe Sălăgeanu, Alexandru Mărgărit, Constantin Galopea** și **Ștefan Ilieș**, oameni formați în acest colectiv, de a acționa umăr la umăr, de a proba temeinice însușiri profesionale și, în egală măsură, valori morale deosebite, asimilate aici, la înalta temperatură a muncii. **Foto: S. CRISTIAN**

Și totuși, ne îngăduim remarca:

— Avînd oameni ca Ion Lepădatu, să înțelegem că strădania de pregătire a ștafetei la dv. se desfășoară fără poticneli?

— Nu toată pădurea crește drept, ne contrazice meșterul. Mai sînt destui copaci răzleți care trebuie ajutați, care...

Și astfel, spre argumentare că **„nu toată pădurea crește drept, dar trebuie ajutată să crească drept"**, este rememorat drumul lăcătușului C. D. În '75 termină școala profesională și este repartizat la întreprinderea „Laromet". „Vine aici nu numai cu lucrurile bune învățate în școală, ci și cu năravuri și apucături pe care noi le-am voi uitate la poarta uzinei. Iată însă că nu toți au puterea ori dorința să se despartă de această «zestre»". „Și atunci?" „Atunci... Dar mai bine să vedem ce-a făcut uzina, colectivul pentru lăcătușul în cauză și ce face el, **acum**, pentru uzină, pentru colectiv".

Prima săptămînă de muncă începe pentru C. D. cu absențe nemotivate. Meșterul stă de vorbă cu el o dată, de două ori, de trei ori. Justificări fel de fel, scuze, angajamente. Pînă la urmă, meșterul decide: „O vreme să lucreze numai în schimbul I. Vreau să-l am sub ochi, să-l ajut la timp". Alte săptămîni semănate tot cu nemotivate, cu întîrzieri. Iarăși discuții de la om la om: fabrica înseamnă disciplină muncitorească; fiecare om aici e rotița unui ceasornic complicat care, dacă nu se învîrte în același ritm cu celelalte rotițe, tulbură întregul mecanism. Mai e vorba apoi și despre demnitatea colectivului din care faci parte, pe care n-ai dreptul s-o pătezi... C. D.? Din nou justificări, scuze, angajamente. „Calul de bătaie" al tuturor celor certați cu disciplina. Meșterul se sfătuiește și cu **Ion Manea**, șeful de instalație. „Meștere, noi nu obosim niciodată să ajutăm astfel de oameni. Și dacă izbutesc și ei să se ajute un pic...".

„Nu ne-ar fi oprit nimeni să nu-l desfacem contractul de muncă, spune acum Ion Popescu. Întrebarea e: cu asta rezolvam problema unui om care nu aflase încă linia dreaptă a muncii și vieții lui? Cîțiși de puțin. Ar fi mers într-o altă întreprindere, iar acolo alți oameni ar fi luat-o cu el de la început, ba ar fi fost în dreptul lor să ne reproșeze: „Păi, ce fel de colectiv sînteți dacă n-aveți puterea să îndreptați un om?" Caut să pricep ce-i cu tînărul ăsta. Aflu că-i insurat, că are trei copii, că s-ar descurca mai ușor dacă l-aș trece la presa de 2 500 tone forță". „Foarte bine, te trec, dar să știi: acolo fiecare om e bob numărat". Cîtva timp C. D. își vede de treabă la presă. Unii, ni se spune acum, erau încredințați că, în sfîrșit, a ajuns la linia de plutire. Cînd însă și aici proaspătul venit a călcat alături, echipa a acționat prompt, aspru și drept, ca un singur om: i-a pus faptele în discuția tovarășilor de muncă. Zice atunci **Marin Neagoe**: „Omule ce ai de gînd? Cît timp vrei să te mai ducem în spate? Hotărăște-te o dată: ori pui umărul la treabă, alături de noi, ori cer om în loc!" „Ca lăcătuș nu ți-a plăcut și ai cerut să vii la noi, la presă. Noi te-am primit cu inima deschisă. Dar tu, tu ce faci să meriți încrederea noastră?" **(Cristian Musceleanu**, șef de echipă). „Eu încă am încredere în tine, i-a spus și meșterul, omul care poate l-a ajutat cel mai mult. Și nu vreau să cred că vei alege urma lui Croitoru ori Fortu" (Oamenii numiți de meșter, dînd piept cu exigența de muncă întronată aici, au preferat să afle culcușuri mai calde în alte locuri și au plecat la scurt timp după intrarea în uzină. Cu un cîștig de aici tot s-au ales pînă la urmă: au înțeles că într-un colectiv de muncă trebuie să vii cu gîndul la treabă, că nimeni nu-și poate cîștiga o pîine din... abateri, ori pe spinarea altora, că în muncă omul arată ce poate, cum gîndește, n.r.).

„Așezarea mea lîngă cei doi **fugari**, va recunoaște mai tîrziu tînărul lăcătuș, m-a trezit, cred, cel mai mult...". „Trezirea asta spune, ca un răspuns, meșterul Ion Popescu, o datorează întregului colectiv. Colectivului și fiecărui om în parte, care l-au îndemnat cu vorba și cu fapta, prin exemplu personal ori prin atitudinea hotărîtă, muncitorească, necruțătoare cu abaterile de la spre demnitatea muncii, spre integrarea în spiritul muncitresc din atelier. Sînt luni bune de cînd C. D. continuă pe acest drum".

Extragem, din discuțiile pe marginea cazurilor de mai sus, cîteva idei ce depășesc datele în sine ale episodului înfățișat. În primul rînd, că **nu există piedici de netrecut pentru recuperarea unui om, forța educativă a fiecărui colectiv fiind practic nelimitată.** În al doilea rînd, se cuvine reținut adevărul potrivit căruia puterea de înriurire exercitată de un colectiv muncitoresc se afirmă din plin în asemenea **confruntări deschise, tranșante**; imprejurări care cer energie, tenacitate, generozitate și exigență, toate, **în numele grijii comuniste față de om.** În al treilea, dar nu în ultimul rînd, această forță devine cu atît mai mare cu cît participă la acțiunea educativă **toti oamenii care alcătuiesc un colectiv**: membri de partid ori de U.T.C., membri de sindicat, muncitori, meșteri, ingineri, oameni investiți de clasa muncitoare și cu această nobilă misiune de constructie a omului nou. **Care este cota ta de participare la edificarea omului nou?** Iată întrebarea care se cere pusă fiecăruia, oriunde ar lucra el, oricare i-ar fi răspunderile încredințate de societate. Pentru că, la urma urmei, ce răspundere poate fi mai mare decît asumarea sarcinii de făurire a unui om crescut în spirit revoluționar, comunist?

Ilie TANASACHE

OPINII MUNCITOREȘTI

Pedagogul cu o mie de ochi

Am intrat pe porțile uzinei în urmă cu aproape 38 de ani, în 1940, ca ucenic. Am, prin urmare, tot atîția ani de apartenență într-un eșalon al clasei muncitoare. O apartenență, ca să zic așa, definitivă. În atîția ani de muncă am văzut crescînd în preajmă tineri, uneori băieți, care sînt azi oameni în toată firea și care-i învață ei acum pe alții.

Pentru mine, un colectiv muncitoresc este egal cu o școală în care se învață cea mai trainică învățătură: a muncii și a vieții. **Școala vieții**, cum obișnuim să-i zicem, trece prin muncă și are mii și mii de pedagogi, care educă deopotrivă și cu **vorba**, dar și cu **fapta**. Mai ales cu fapta. Îmi vin în minte toate aceste gînduri pe care le încredințez hîrtiei de scris de cîte ori, recitind documentele Conferinței Naționale a partidului, mă opresc asupra măsurilor propuse cu privire la perfecționarea legislației și la îmbunătățirea activității organelor de judecată. Sînt de mai mult timp președinte al uneia din comisiile de judecată ale uzinei. Bazîndu-mă pe această experiență, pot să fac cu deplină acoperire aprecierea că un colectiv muncitoresc are o forță de educare, de influențare redutabilă. Argumente? Din an în an, numărul pricinilor pe care le-a soluționat comisia noastră a scăzut, cu toate că în cifră absolută numărul personalului muncitor al uzinei a crescut. Dar iată și un alt fapt care vorbește de la sine: nici unul dintre cei care au trecut, nu vreau să zic „judecați" prin comisia noastră (fiindcă nu mi se pare sensul cel mai exact), nu a mai apărut a doua oară. Explicația o găsesc tocmai în **forța morală** pe care o are colectivul asupra unuia care a săvîrșit o greșeală, a cedat unui moment de slăbiciune. M-am convins de multe ori: cel mai greu de îndurat este nu atît sancțiunea propriu-zisă, fie ea chiar amendă, cît încercarea prin care trece cel în cauză cînd se află în fața tovarășilor săi. Și n-are cum să-i fie ușor: sînt acolo colegii de muncă, maistrul, șeful secției, într-un cuvînt, toți cei cu care se privește zilnic în ochi. În toate pricinile soluționate de comisie, nimeni dintre cei care s-au înfățișat aici n-a găsit de cuviință să considere hotărîrea dată ca nedreaptă, ori că sancționarea ar fi prea aspră și să facă, așa cum îi dă dreptul legea, întîmpinare la judecătorie. Dovadă că omului i-a fost de ajuns judecata noastră muncitorească. Desigur, uneori, mai aspră, pe măsura faptei, a comportării de pînă atunci a omului în cauză. Știm să fim și înțelegători, să chibzuim cu omenie, aș spune, nu atît să „judecăm", cît să stăm pe îndelete de vorbă cu cel supus greșelii. S-a întîmplat însă să avem de-a face și cu cîte unul mai țanțos, care lăsa să se înțeleagă că „o să plătească amenda și gata...". Încet, încet, cu tact și cu răbdare, i-am readus și pe aceștia la înțelegerea greșelii.

Iată de ce privesc cu încredere deplină modificările propuse, de perfecționare a legislației, de lărgire a atribuțiilor colectivelor de muncă, a obștii, în judecarea, sancționarea și reeducarea celor care au săvîrșit abateri de gravitate redusă.

Romică ȚIMURLEA
maistru,
Întreprinderea de mecanică fină
București

Sînt de mai mulți ani vicepreședinta uneia din comisiile de judecată din întreprinderea în care lucrez. Am putut astfel să-mi dau seama cum a crescut în acest răstimp **influența colectivului** de muncă în creșterea și educarea oamenilor, în formarea unei opinii sănătoase, ferme, față de orice greșeli. Spun asta, fiindcă am mai înregistrat, din păcate, cazuri de indisciplină, unele sustrageri de produse din fabrică. Cum era și normal, aceste fapte au ajuns spre soluționare la comisia de judecată. Aici, o remarcă: tot mai rar se întîmplă ca o persoană să ajungă pentru a doua oară în fața noastră. Lecția pe care o capătă prin această judecată nu se uită ușor. Și cum ar putea fi uitată? Adaug un lucru după părerea mea esențial în formarea unei opinii ferme, intransigente față de orice abateri: operativitatea intervenției față de orice încălcare a normelor noastre de muncă, de relații dintre oameni. Astfel, chiar în ziua săvîrșirii unei fapte reprobabile ea este pusă în discuția colectivului din secție ori din tură, sau în grupa sindicală. Deci, o primă critică, un prim prilej de a-l așeza pe vinovat în fața colegelor și colegilor de muncă. Urmează ședința de dezbatere, conform procedurii, în comisia de judecată. Unde iarăși sînt prezenți tovarășii de muncă, organele de conducere din secție, atelier. Omenește vorbind, judecata tovarășilor tăi este într-un fel mai aspră, mai pătrunzătoare. Tocmai fiindcă ei știu totul despre tine, fiindcă ei nu se pot lăsa înșelați de nici un fel de aparente.

Consider, de aceea, că o condiție esențială în reușita actului de judecată tovărășească îl constituie publicitatea acestor dezbateri, faptul că ele constituie un fel de justiție simplă și operativă cu ușile larg deschise; cum, de asemenea, important este și ce urmează după darea soluției: cel judecat rămîne acolo, între tovarășii și „judecătorii" săi. În felul acesta, nimeni nu poate ridica din umeri să zică: „ei, ce-a fost a fost, a trecut și asta...". Trec, bineînțeles, dar sub ochii și supravegherea colectivului, care știe și greșeala și ce-a făcut omul respectiv ca să se îndrepte, cum și-a schimbat comportarea, felul de a munci.

Ni se par, de aceea, binevenite viitoarele modificări ale legislației, atribuțiile lărgite pe care le vor avea viitoarele consilii de judecată ale oamenilor muncii. Ele vin pe un teren propice, pe o experiență deja cîștigată prin activitatea de mulți ani a actualelor comisii de judecată. Societatea noastră, colectivitatea au dovedit că pot prelua cu rezultate uneori și mai bune unele atribuții ale organelor de stat, făcînd să crească și mai mult rolul colectivelor de oameni ai muncii în viața socială. Cresc în felul acesta și răspunderile noastre, ale tuturor pentru asigurarea climatului de ordine și legalitate, de respect între oameni.

Eugenia RĂDULESCU
controlor de calitate,
Întreprinderea de confecții
și tricotaje București

Un vot de blam dat abuzului

anchetă socială

În comuna 23 August, din județul Tulcea, oamenii și-au întemeiat rosturile pe un petic de pămînt mai mare cînd apele sînt mici, mai mic cînd apele sînt mari. Bărbații, cei mai mulți, muncesc în întreprinderile Galațiului, ceilalți, împreună cu femeile, fac agricultură și cresc vite. În ultimii ani s-au îndiguit pămînturile și apele mari nu le mai fac ogorul mic. Sînt oameni harnici, cinstiți, deprinși cu disciplina muncii. Și vor să facă din satul lor o așezare mereu mai frumoasă, mai bine gospodărită. Și-au construit case durabile, cu tencuieli artistice și dantelării din lemn, un cămin cultural, un magazin, o școală. Și au încă multe proiecte. De aceea s-au bucurat cînd, în urmă cu aproximativ un an, a fost ales în comuna lor un primar nou, care, în fruntea obștii, promisese să ajute satul în efortul său de dezvoltare. L-au primit cu bucurie și încredere și l-au asigurat, din prima zi, de tot sprijinul lor. Omul venea din producție, se dovedise destoinic. Erau nerăbdători să pornească împreună la treabă. Că erau multe de făcut.

Dar n-au trecut decît cîteva zile de cînd s-a instalat în biroul său și primarul a și început să ofere locuitorilor comunei motive de îngrijorare privind comportarea lui. Cu trecerea timpului, ele s-au înmulțit și s-au agravat. Orice încercare de a-l ajuta să-și îndrepte deselе și nenumăratele greșeli au eșuat rînd pe rînd.

Așa încît, nu de mult, comuniștii satului (primarul Aurel Presecant era și secretarul comitetului comunal de partid) s-au văzut nevoiți să pună în discuția adunării lor purtările intolerabile tocmai ale aceluia care ar fi trebuit să lupte primul pentru respectarea normelor morale ale societății noastre, pentru apărarea legalității, pentru relații tovărășești, de muncă și de viață, oferind, pentru asta, și exemplul propriului fel de a fi și proceda.

Dar să vedem ce-au avut să-i reproșeze, concret, comuniștii și locuitorii comunei.

„Am vrut să sancționăm, prin critică, într-un program al brigăzii artistice de agitație, unele nereguli din comuna noastră, spune profesorul Constantin Postase. Dar tovarășul primar nu ne-a dat voie. Am vrut să arăt într-o ședință de partid aceleași nereguli, dar am fost prevenit, de către primar, să nu care cumva să îndrăznesc acest lucru. De altfel, în ședință, nici nu mi s-a dat cuvîntul. L-am întîlnit apoi într-o seară și-am vrut să-i aduc la cunoștință unele matrapazlicuri evidente ale responsabilului de la restaurantul comunei. Dar m-am ales cu jigniri și injurături grosolane".

De ce era primarul atît de pornit împotriva criticării neajunsurilor? 1. Să fi avut el „un suflet blajin", să fi fost un spirit mult prea „pacifist"? 2. Să fi avut informații precise cum că acele critici erau neîntemeiate și, deci, să se fi simțit dator să apere de calomnii pe cei care constituiau obiectul criticii? Și... 3... Ei bine, tocmai acest de-al treilea motiv este cel adevărat: primarul era el însuși vinovat, dacă nu chiar principalul vinovat, pentru neregulile respective.

Un exemplu: responsabilul restaurantului era protejatul său. Motivul? Deseori chefuia la restaurant împreună cu alți cîțiva dintre oamenii cărora obștea comunei le încredințase și lor răspunderi pentru un domeniu sau altul de activitate. Atrași de către Presecant într-un asemenea mod de a-și duce viața, directorul școlii, șeful postului de miliție, secretarul consiliului popular, responsabilul restaurantului alcătuiau anturajul de petrecere al primarului. Nu o dată și nu de două ori, ci mereu. Ziua în amiaza mare, ca și noaptea tîrziu. Cu prețul neglijării și încălcărilor grave ale îndatoririlor de serviciu, cu prețul ilegalității, cu prețul oprobriului și dezgustului din partea obștii, ale cărei principii morale și interese erau atît de grosolan disprețuite. În aburii petrecerilor care nu mai conteneau s-a topit treptat, în conștiința primarului și a grupului său, orice urmă de respect pentru ceea ce merita respectul maxim. Chefurile au început să-și mute „sediul". Din restaurant în birourile primăriei.

Și astfel, instituția care reprezenta pentru locuitorii comunei simbolul legii și al principialității, ideea de ordine și de autoritate morală a suferit, pentru acele cîteva luni, o degradare care a mîhnit profund obștea satului. Cu cît mai adînc se cufunda primarul în abdicări de la datoririle sale îndatoriri legale și morale, cu cît mai înnegurat țesea el vălul atmosferei de brutalitate și abuz, cu atît mai greu le era celor care, într-un asemenea context, voiau totuși să-și facă cinstit și hotărît datoria.

În acest timp fusese ales un secretar adjunct al comitetului comunal de partid. Menit să se ocupe de problemele propagandei, ale educației socialiste. Un activist tînăr, fost muncitor. Ar fi trebuit, pentru început, să fie ajutat în organizarea activităților educative. În loc de asta, a încercat el, Constantin Chiper, să-l ajute pe primar (și deci pe secretarul al cărui adjunct era), să revină la o atitudine firească, principială față de munca sa și față de locuitori. Fără succes. El ne spune: „Mi-am dat seama că fără o colaborare strînsă între membrii biroului, ai activului de partid îmi va fi greu să-mi duc munca. De aceea am căutat să colaborez cu tovarășul Presecant. I-am cerut sprijinul, dar n-a fost posibil să găsim un limbaj comun. Bea mult, nu-l interesa nimic din ceea ce se petrecea în comună, orice inițiativă de a noastră îl lăsa indiferent".

Trandafira Ioniță, în prezent secretar adjunct al biroului organizației comunale de partid, evocă în termeni aproape sinonimi colaborarea ei cu A. Presecant: „Fiind plecată la o școală de partid, am considerat că este bine să țin în continuare legătura cu comuna. Această legătură a fost interpretată de primar drept bîrfă, m-a discutat în „cercul" lui, a proferat la adresa mea injurii și calomnii. Era tot timpul nervos, vorbea urît cu oamenii din comună, injura pe oricine din nimica toată". Învestitura dată de comuniști și de obștea satului — pentru a-i reprezenta și sprijini, pentru a le conduce eforturile spre îndeplinirea unui bogat program de muncă și dezvoltare — primarul a înțeles-o și a tratat-o, în mod condamnabil, ca pe un soi de „putere personală discreționară".

În acest timp, peste treburile importante ale comunei se întindeau pînzele de păianjen ale stagnării. Planul economico-social și edilitar-gospodăresc a rămas doar pe hîrtie. Hotărîrile organizației de partid și ale consiliului popular, propunerile comuniștilor și ale cetățenilor așteptau colbuite în speranța că secretarul de partid și primarul se va trezi la realitate, își va aduce aminte de funcțiile pe care le are, de răspunderile și obligațiile care-i incumbă. Planul livrărilor de produse agroalimentare de la gospodăriile populației înregistra mari restanțe; contribuția în muncă și în bani a cetățenilor nu a fost onorată pentru că nu s-a ocupat nimeni să-i dea o utilitate clară; la căminul cultural, în locul unor manifestări artistice și educative, se țineau nunți, la care adeseori lua parte și primarul; începerea noului an școlar a găsit școala nepregătită, cu lucrările de reparații și curățenie neefectuate (directorul școlii, cum spuneam mai sus, își măcina și el timpul și energia în chefurile primarului).

Comuniștii au discutat în adunarea amintită, cu principialitate și intransigență partinică, toate gravele abateri ale primarului și ale celor care s-au lăsat antrenați în felul său de a-și înțelege atribuțiile, munca și viața. Comuniștii i-au judecat aspru, le-au arătat că, în societatea noastră, în climatul general de muncă și exigență morală, încălcarea răspunderilor, a legalității, abaterile de la normele eticii și echității socialiste nu pot fi trecute cu vederea. Presecant a fost destituit din funcție și sancționat, pe linie de partid, cu vot de blam. Au fost destituiți din funcții și ceilalți: directorul școlii, șeful postului de miliție, secretarul consiliului popular, responsabilul restaurantului (care a fost și exclus din partid).

Întors între foștii lui tovarăși de muncă — a căror încredere în el a fost și ea înșelată — A. Presecant va avea de meditat și va trebui să facă totul ca să-i poată privi din nou în ochi pe cei care l-au trimis într-o muncă de răspundere, unde trebuia (dar n-a făcut-o) să reprezinte cinstea și intransigența muncitorească.

M. CARANFIL
E. MIHAILESCU
corespondentul „Scînteii"

Atîrnă greu lucrul făcut de mîntuială!...
Desen de *M. Caranfil*

Optica îngustă a fermității cu „vederi largi"

Cînd aceeași abatere de la etică este cîntărită cu unități de măsură... contradictorii

O zi obișnuită de lucru. După ce a încărcat din depozitul unității un lot de zece covoare, Nicolae Marinescu — șofer la U.C.M.M.B., sectorul metal, chimie, lemn, construcții — se suie la volanul mașinii și apasă pe accelerator. Pe foaia de parcurs lipită de parbriz cerneala cu care a fost scris itinerarul mașinii — și, implicit, destinația mărfii — nu s-a uscat încă: magazinul bucureștean de prezentare și desfacere „Săteanca".

O zi obișnuită de lucru, un transport și un itinerar din cele mai obișnuite. Neobișnuit este doar faptul că, pe bancheta de lîngă șofer, locul altădată gol este ocupat acum de unul din oamenii din aparatul de conducere al unității: contabilul Ion Paraschiv.

Să urmărim însă mașina încărcată cu covoare, care, între timp, a oprit în fața unei adrese: str. Sfinții Voievozi nr. 7. Surprinzător: deși nici la adresa cu pricina, nici vizavi, nici în dreapta și nici în stînga nu vedem nu numai firma magazinului de destinație — „Săteanca" — ci nici o altă firmă de specialitate, șoferul a început deja descărcarea covoarelor: unu, două, trei, patru. După care șoferul oprește operația de descărcare și, cu ajutorul unela din locatarele blocului de la adresa amintită, covoarele sînt urcate în imobil. (Exigentă, locatara îi arată la un moment dat șoferului cum că unul din covoare în loc să fie bleu-deschis era... roșu. Greșeală pe care N. M. și-o îndreaptă imediat: suie covorul „inoportun" în mașină și îl coboară pe cel reclamat. Și asta fără să crîcnească și să... injure, cum nu o dată face atunci cînd unul sau altul dintre responsabilii de magazine îi arată că a greșit cu ceva).

Cum Ion Paraschiv — contabilul care îl însoțește pe N. M. — pare nu numai liniștit dar și satisfăcut de ceea ce se întîmplă, nu ne facem nici noi griji. Însoțim mașina în drumul ei spre „Săteanca". Numai că, la foarte puțină vreme, mașina oprește din nou la o altă adresă: str. Poenaru Bordea nr. 16. Și iarăși ni se rezervă o surpriză: deși nici aici nu zărim nici o firmă de specialitate, din nou șoferul se apucă să coboare din mașină o parte din covoare. Operație pe care N. M. o ascultase fără cîrtire fusese însăși soția sa...

Nu vom intra în amănunte. Potrivit normelor în vigoare, operațiunile de vînzare-cumpărare săvîrșite în condițiile de mai sus sînt ilegale, încalcă dispozițiile privind comerțul de stat. Motiv pentru care, deși cei doi au încercat să plătească covoarele în cauză, la sesizarea responsabilului magazinului „Săteanca", conducerea uniunii a dispus măsuri ferme pentru reintrarea în legalitate: restituirea celor șase covoare și sancționarea celor doi „cumpărători" abuzivi.

O hotărîre corectă — s-ar putea spune. Din nefericire, nu toți înțeleg că funcția încredințată lor le este dată nu pentru a se autosluji, ci pentru a sluji celorlalți, societății. Deosebit este însă modul în care s-a „concretizat" hotărîrea conducerii uniunii în cauză. Și iată de ce:

Pentru cercetarea abaterii săvîrșite de Nicolae Marinescu, conducerea cooperativei a dispus două anchete. Pentru cercetarea abaterii săvîrșite de Ion Paraschiv — nu s-a dispus nimic.

Nicolae Marinescu a fost sancționat — potrivit legii — și cu desfacerea contractului de muncă și cu restituirea celor patru covoare; Ion Paraschiv nu numai că nu a fost sancționat cu nimic, dar a primit — din partea vicepreședintelui de resort, Leonida Dumitrașcu — și dreptul de a păstra cele două covoare.

Cazul lui Nicolae Marinescu a constituit — pe bună dreptate — obiect de discuții atît în cadrul biroului executiv al uniunii, cît și în cadrul unei adunări sindicale; cazul lui Ion Paraschiv a fost trecut sub tăcere; **despre el s-a amintit** doar în legătură cu cazul lui N. M., **numai într-o adunare de grupă sindicală.** (Sublinierea aparține președintelui uniunii, tovarășul Emanoil Bălănescu).

Or, acesta din urmă fiind și membru de partid, comuniștii de aici — cu atît mai mult cei din conducerea uniunii — trebuiau să ia atitudine față de faptele sale, să le supună dezbaterii unei adunări generale — potrivit statutului. Conducerea uniunii — în speță, Em. Bălănescu — a refuzat să ia în discuție faptele acestuia și atunci cînd, la cererea lui N. M., instanțele judecătorești au întrebat-o direct ce măsuri s-au luat împotriva lui Ion Paraschiv. A răspuns sec: „Nu are legătură cu cazul" (cu abaterea lui N. M. — n.n.!)

Oare chiar așa să fie? Cele două abateri similare, cele două încălcări ale legilor de comerț să nu aibă nici o legătură între ele? Nici măcar pentru o analiză a felului în care s-au produs cele două tratări diferențiate? Credem că nu așa stau lucrurile. Cu atît mai mult cu cît, fără a diminua cu nimic vina lui N. M., socotim că, măcar moral, culpa lui Ion Paraschiv este cu mult mai mare. Din ei doi, contabilul era cel care se ocupa zilnic cu supravegherea legalității în scriptele unității; în calitatea sa de membru de partid lui îi revenea în primul rînd să facă dovada unei atitudini înaintate în apărarea normelor eticii cetățenești.

Am încercat să aflăm o explicație a atitudinii diferențiate față de cei doi autori ai abaterilor amintite. Să vedem de ce, deși conducerea a „contabilizat" greșeala șoferului, nu a „contabilizat" și greșeala contabilului de meserie. Or, ținînd seama de calificarea lui Ion Paraschiv, s-a temut să nu fie cumva surprinsă cu vreo „eroare" de contabilizare?... În afara faptului că „sancțiunile au fost aplicate avîndu-se în vedere persoana vinovatului" — afirmație care spune totul și... nimic, I.P. nefiind sancționat în nici un fel, după cum am văzut — nimeni nu ne-a putut da un răspuns clar. Nici președintele unității, nici Constantin Pătru, secretarul organizației de partid. Ni se spune, în schimb, că în unitate s-a discutat și s-a luat atitudine împotriva celor care încalcă normele de muncă general recunoscute în societatea noastră, care își folosesc funcția pentru a se sluji pe ei înșiși nu pentru a sluji societatea, că s-a vorbit despre etică și echitate. Cum anume? Pe marginea cazului... lui N. M.! Or, tocmai principiile eticii și echității impuneau **dezbaterea amîndor cazuri**, tratarea lor egală și nepărtinitoare. Întronarea acestor principii, curmarea practicilor luate mai sus în discuție nu se fac **cu jumătăți de măsură.**

Titus ANDREI

În mîinile bunilor gospodari, tehnica produce mai mult

Colectivul Întreprinderii de utilaj tehnologic din Buzău demonstrează că realizarea în acest an a unei producţii de 2050 lei la 1000 lei fonduri fixe nu este o culme de neatins

Beneficiar al unor maşini şi utilaje moderne, cu performanţe superioare, de înalt randament, colectivul Întreprinderii de utilaj tehnologic din Buzău a situat permanent, în primii doi ani ai actualului cincinal, în centrul preocupărilor sale, promovarea unor căi şi mijloace cît mai eficiente pentru a asigura creşterea substanţială a volumului producţiei realizate la 1 000 lei fonduri fixe. Rezultatele obţinute sînt concludente. Anul 1977 a fost încheiat cu realizarea la acest capitol a unui nivel de 1 900 lei producţie, cu 100 lei mai mult decît se planificase şi cu 50 lei **peste media prevăzută pe centrala industrială de resort.** Sporul de producţie industrială nu este rodul unor factori de... conjunctură, din afară, ci se datorează acţiunilor muncitorilor şi specialiştilor unităţii, mobilizaţi de către organizaţiile de partid. Aşa cum am reţinut din discuţia cu inginerul **Eugen Toma**, directorul întreprinderii, practic, s-au avut în vedere îndeosebi reorganizarea fluxurilor de fabricaţie, modernizarea cu forţe proprii a parametrilor unor instalaţii şi a tehnologiilor de lucru, prelungirea duratei de funcţionare a utilajelor, creşterea gradului de încărcare a maşinilor, eliminarea timpilor neproductivi.

Pentru 1978, în mod firesc, colectivul întreprinderii şi-a propus un obiectiv şi mai mobilizator: **realizarea unei producţii de 2 050 lei la 1 000 lei fonduri fixe.** Cum se va acţiona, ce căi şi mijloace vor fi utilizate? „Coloana vertebrală" a măsurilor ce sînt aplicate o constituie **organizarea superioară a fluxurilor tehnologice.** „Experienţa din anul 1977 a arătat că, în sectoarele de debitare şi pregătire a fabricaţiei, obţinerea unui spor de producţie fizică de aproape 9 la sută — ne spunea maistrul **Gheorghe Sandu** — s-a datorat centralizării activităţilor respective care, în condiţiile anterioare, cînd erau dispersate în secţii şi ateliere, duceau la un consum ridicat de timp bun de lucru". Este doar una din căile folosite pentru ridicarea nivelului producţiei comparativ cu volumul şi valoarea fondurilor fixe existente. Dar, în întreprindere, o atenţie specială a fost acordată reducerii continue a timpilor neproductivi, prilejuiţi de repararea maşinilor şi instalaţiilor, precum şi prelungirii „vieţii" acestora, printr-o întreţinere corespunzătoare, pe parcursul exploatării şi o calitate mai bună a reparaţiilor. Un rol hotărîtor în cadrul acestor preocupări l-a avut şi îl are nucleul de proiectare din cadrul sectorului mecano-energetic. Prin aportul acestuia şi al personalului din atelierele de prelucrări s-a reuşit să se asigure, în unitate, peste 70 la sută din necesarul pieselor de schimb utilizate la reparaţii, evitîndu-se aşteptările, întreruperile exagerate în funcţionarea echipamentelor tehnologice din secţii, ceea ce a amplificat sporul de producţie fizică obţinut la majoritatea capacităţilor din întreprindere.

— Anul 1978, cu rol hotărîtor pentru realizarea prevederilor cincinalului şi ale programului suplimentar — ne spunea tovarăşul **Gheorghe Lazăr**, secretarul comitetului de partid, preşedintele consiliului oamenilor muncii — va marca extinderea şi generalizarea experienţei de pînă acum în privinţa creşterii mai accentuate a volumului producţiei la 1 000 lei fonduri fixe, cerinţă expresă formulată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Conferinţa Naţională a partidului.

Căile şi mijloacele ce vor fi folosite, elemente despre modul concret de acţiune le-am desprins din discuţia cu directorul tehnic al întreprinderii, inginerul Aurel Vartic, cu inginerul şef Nicolae Ionete şi maiştrii Nicolae Cernat, Sandu Octavian şi Emilian Mocanu. Preocuparea pentru organizarea mai bună a fluxurilor de fabricaţie va fi continuată pe un plan superior. Astfel, deşi producţia de unicate — caracteristică activităţii întreprinderii — ridică probleme complexe de organizare, la secţia cazangerie uşoară, spre exemplu, a fost stabilit un nou flux, în cadrul căruia, execuţia reperelor va fi concentrată pe grupe de utilaje şi subansamble, după criteriile asemănărilor constructive de gabarit şi de tehnologie. Calculele efectuate de specialiştii întreprinderii estimează că aplicarea acestei măsuri va asigura **o creştere a volumului de producţie la 1 000 lei fonduri fixe din secţie cu cel puţin 200 lei faţă de nivelul actual, ceea ce va însemna o valoare de 2 100 lei.** Tot în această secţie va fi extins sistemul de organizare şi retribuire a muncii în acord global, fapt care va duce la creşterea productivităţii pe lucrător şi, implicit, la un spor substanţial de producţie fizică.

O influenţă deosebită asupra creşterii eficienţei fondurilor fixe o va avea, încă din acest prim trimestru al anului, **introducerea în fabricaţie a unor utilaje şi echipamente tehnologice cu grad sporit de complexitate.** Este vorba, în principal, de o seamă de utilaje pentru industriile cauciucului şi zahărului, care se achiziţionau din import. Asimilarea lor în întreprindere se află într-un stadiu avansat, iar odată cu intrarea în fabricaţia curentă gradul de prelucrare pe tona de produs va creşte, în final **asigurîndu-se sporirea volumului producţiei pe capacităţile existente cu peste 11 la sută.** Întărind eforturile îndreptate spre îmbunătăţirea parametrilor de exploatare a unor utilaje şi ai S.D.V.-urilor folosite, colectivul întreprinderii are în vedere măsuri imediate ce vor fi aplicate în sectorul de prelucrare a fabricii de utilaj metalurgic şi în secţia de pregătire a fabricaţiei utilajului chimic. De pildă, la fabrica de utilaj metalurgic, pe o maşină de alezat s-a ataşat un dispozitiv conceput în unitate, care a dus la creşterea cu 70 la sută a randamentului maşinii. Tehnologia de realizare a coturilor de întoarcere pentru serpentinele cuptoarelor de rafinare — concepută şi introdusă în practică de specialiştii unităţii — este acum îmbunătăţită. Aşa, spre exemplu, în urma observaţiilor desprinse din funcţionarea presei de tras coturi, s-au elaborat soluţii pentru modificarea constructivă a unor componente din instalaţie. Materializarea lor nu a întîrziat, fiind în curs de finalizare noua concepţie a utilajului, astfel că, **încă din această lună, producţia fizică realizată pe instalaţie se va dubla.** În ciclul de fabricaţie a unor produse, cum sînt rezervoare de diferite capacităţi, schimbătoare de căldură, filtre cu saci, în acest an s-au adus modificări substanţiale, în sensul reducerii duratei lor de execuţie cu 5—10 zile. „Corecţia" a fost posibilă prin completarea dispozitivelor la presa de 900 tone-forţă — utilaj realizat în întreprindere — lărgindu-se gama reperelor fabricate, renunţîndu-se la o serie de colaborări, ceea ce echivalează cu sporirea producţiei în unitatea de timp. Efectul tuturor acestor perfecţionări? Dacă anul trecut întreprinderea a atins un indice de folosire a utilajelor de 85,7, la sută — considerat a fi sub posibilităţile colectivului — anul acesta, indicele respectiv se va ridica la mai mult de 86,3 la sută.

Nivelul de 2 050 lei la 1 000 lei fonduri fixe, stabilit să se obţină anul acesta, a fost apreciat ca deplin realizabil într-o recentă adunare lărgită a comitetului de partid şi a consiliului oamenilor muncii de la Întreprinderea de utilaj tehnologic din Buzău. Prin acest nivel, unitatea se va situa în continuare pe un loc de frunte în ansamblul întreprinderilor-surori din centrala industrială de resort, creşterea producţiei la 1 000 lei fonduri fixe urmînd să fie cu cel puţin 10 la sută mai mare faţă de anul trecut. Fără îndoială, o asemenea creştere va necesita eforturi susţinute, avînd în vedere faptul că, în a doua perioadă a anului 1978, în întreprindere vor intra în funcţiune o serie de noi capacităţi. Ce presupune aceasta? Aplicarea de măsuri stăruitoare pentru exploatarea lor judicioasă şi realizarea înainte de termen a parametrilor proiectaţi — baza sigură pentru sporirea volumului producţiei la 1 000 lei fonduri fixe.

Mihai BĂZU
corespondentul „Scînteii"

CHEMAREA LA ÎNTRECERE adresată de Comitetul judeţean Argeş al P.C.R. tuturor comitetelor judeţene de partid

(Urmare din pag. I)

amenajări antierozionale pe 9 100 ha; afînarea profundă a solului pe 35 400 ha; fertilizarea cu îngrăşăminte organice pe 18 000 ha; administrarea a 45 000 tone amendamente calcaroase pe 9 000 ha; aplicarea proiectelor de organizare a teritoriului pe 130 000 ha; se vor planta 748 ha cu pomi fructiferi şi se vor moderniza 1 850 ha livezi.

Vom acţiona hotărît pentru amplasarea raţională a culturilor, aplicarea tehnologiilor moderne, asigurarea densităţii optime a plantelor, exploatarea cu maximă eficienţă a sistemelor de irigaţii, generalizarea sistemului de organizare şi retribuire a muncii în acord global, pregătirea profesională a lucrătorilor din agricultură şi întărirea ordinii şi disciplinei în muncă.

— În zootehnie vom acţiona pentru realizarea unei natalităţi de cel puţin 85 la sută la bovine şi 95 la sută la ovine; organizarea unor ferme specializate pentru a creşte 3 200 viţele, 15 000 mieluţe şi 1 000 scroafe de prăsilă în scopul măririi efectivelor şi ameliorării raselor. În vederea asigurării bazei furajere, vom fertiliza peste 70 000 ha păşuni şi fîneţe naturale, reprezentînd 63 la sută din suprafaţa totală. În cadrul acţiunii de punere în valoare a pajiştilor de munte, în anul 1978 vom amenaja în complex peste plan 1 000 ha şi vom construi salvane şi tabere de vară pentru animale.

— În întreprinderile agricole de stat prin măsurile ce se vor lua producţia globală planificată se va depăşi cu 8 milioane lei, productivitatea muncii va creşte cu 5 la sută, iar cheltuielile materiale planificate la 1 000 lei producţie-marfă se vor reduce cu 7 lei. Se va acţiona ferm pentru ca toate întreprinderile agricole de stat să devină rentabile.

— În S.M.A. vom lua măsuri pentru efectuarea tuturor lucrărilor în perioadele optime şi de bună calitate, respectarea strictă a tehnologiilor, integrarea secţiilor de mecanizare în activitatea cooperativelor agricole şi creşterea răspunderii mecanizatorilor pentru realizarea şi depăşirea producţiei vegetale şi zootehnice prevăzute. Va fi redus consumul de carburanţi, lubrifianţi şi energie electrică cu 10 la sută faţă de prevederi; se vor reconditiona şi confecţiona piese de schimb în valoare de 12 milioane lei; cheltuielile de producţie vor fi reduse cu 7 la sută, iar productivitatea muncii va creşte cu 5 la sută faţă de plan.

— În cooperativele agricole vom asigura folosirea cu maximum de eficienţă a mijloacelor materiale şi a forţei de muncă, menţinerea echilibrului între venituri şi cheltuieli, sporirea proprietăţii obşteşti, a veniturilor cooperatorilor. Prin mărirea veniturilor în cooperativele agricole şi raţionalizarea cheltuielilor de producţie, se vor crea resurse pentru a aloca la fondul de dezvoltare cu 15 la sută mai mult faţă de 1977. În cooperativele agricole şi asociaţiile economice intercooperatiste se va realiza în 1978 o producţie globală industrială de 180 milioane lei, cu peste 30 la sută mai mult decît în anul trecut.

— Consiliile intercooperatiste vor lua măsuri pentru concentrarea şi specializarea producţiei, organizarea de noi asociaţii intercooperatiste, a unor acţiuni comune şi de întrajutorare, pentru îndeplinirea programelor de dezvoltare a agriculturii şi de consolidare economică a unităţilor cooperatiste.

— Staţiunile de cercetări agricole vor introduce şi generaliza rezultatele cercetării ştiinţifice, integrîndu-se în mai mare măsură în activitatea de producţie din I.A.S. şi C.A.P. şi vor livra mai mult, faţă de anul trecut, cu 104 tone seminţe de înaltă valoare biologică şi peste 700 000 bucăţi material săditor pomicol şi viticol.

— Gospodăriile populaţiei vor fi sprijinite pentru creşterea producţiei şi mărirea aportului lor la constituirea fondului de stat. În acest scop vom asigura în totalitate seminţele de porumb, sfeclă furajeră, de graminee şi leguminoase perene, material săditor şi cantităţi sporite de îngrăşăminte chimice. Vom dezvolta asociaţiile crescătorilor de animale şi pomicultorilor din zona de munte în vederea creşterii producţiei de carne, lapte, lînă şi fructe.

În sesiunile consiliilor populare comunale, în adunările generale din cooperativele agricole, din I.A.S. şi S.M.A. va fi analizată cu toată răspunderea, în mod critic şi autocritic, activitatea desfăşurată şi vor fi stabilite măsuri politice şi organizatorice care să asigure mobilizarea tuturor oamenilor muncii de la sate la înfăptuirea exemplară a sarcinilor de plan şi angajamentelor asumate.

Profund recunoscători partidului, tovarăşului Nicolae Ceauşescu pentru grija deosebită pe care o poartă dezvoltării şi modernizării agriculturii, înfloririi satului românesc, în numele comuniştilor, al tuturor celor ce muncesc în agricultura judeţului Argeş, ne angajăm să acţionăm cu dăruire şi responsabilitate pentru a realiza exemplar obiectivele pe care ni le-am propus, să facem totul pentru valorificarea superioară a marilor resurse de care dispunem, în scopul creşterii contribuţiei agriculturii la progresul rapid al economiei naţionale, la ridicarea nivelului de trai al poporului.

COMITETUL JUDEŢEAN ARGEŞ AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

LA COMBINATUL DE CELULOZĂ ŞI HÎRTIE DIN CĂLĂRAŞI

Preocupări pentru modernizarea producţiei

Între principalele preocupări la început de an ale colectivului C.C.H. Călăraşi notăm: creşterea producţiei la mia de lei fonduri fixe şi ridicarea calităţii produselor. După cum am fost informaţi de tovarăşul director Constantin Rotaru, aceste preocupări nu sînt noi. În 1977 s-a înregistrat o creştere suplimentară a productivităţii muncii cu 3 la sută, iar în acest an se preconizează ca la acelaşi indicator creşterea să atingă 10 la sută.

Iată căile prin care s-a ajuns la aceste rezultate: în primul rînd, înlocuirea motoarelor la fierbătoarele de la secţia celuloză cu altele mai perfecţionate, care au permis să se înregistreze o creştere a vitezei de alimentare de la 120 la 140 de ture pe minut. O altă acţiune a avut ca obiectiv valorificarea superioară a materiei prime în scopul realizării unor produse cu caracteristici superioare. Astfel, prin perfecţionarea procesului tehnologic a fost dublată cantitatea de celuloză realizată cu un grad superior de alb.

Vechea iniţiativă a colectivului călărăşean — „leu cu leu se adună milionul" — continuă să fructifice din plin. În 1977, comparativ cu 1976, s-a realizat o producţie cu 3 la sută mai mare în condiţiile reducerii consumului de energie electrică cu 9 milioane kilowaţi-oră. Amintim şi reducerea consumului specific de paie cu 7 000 de tone, economie din care s-au realizat anul trecut 2 000 tone de celuloză.

Transcriem, din agenda preocupărilor din acest an, modernizarea maşinilor de fabricat hîrtie, care va aduce un spor de producţie de 1 500 tone de hîrtie calitativ superioară. „O serie de instalaţii de la secţia celuloză au şi atins capacitatea de 50 000 tone anual, ne-a spus directorul C.C.H. Călăraşi. Esenţial este să aducem întreaga secţie la acest nivel". În acest fel se va realiza dezideratul: „La fiecare leu investit — un metru pătrat de hîrtie". Menţionăm de asemenea că amortizarea cheltuielilor de modernizare se va face în maximum 6 luni de la terminarea lucrărilor. (Lucian Ciubotaru).

LA C.A.P. VOIEVODA-MOŞTENI, JUDEŢUL TELEORMAN

Pe terenurile irigate, o producţie de 14 400 kg porumb boabe la hectar

Unii spun: a spori suprafaţa irigată este relativ uşor. Mai greu este să aplici corect irigaţiile, astfel încît să obţii producţiile prevăzute. Alţii sînt şi mai neîncrezători: noi facem amenajările pentru irigat şi numai generaţia următoare va şti să irige şi să obţină recolte mari. Dar iată că rezultatele unor unităţi agricole vin să infirme asemenea păreri pesimiste, nefondate. Chiar din primii ani, pe terenurile amenajate pentru irigat, aceste unităţi obţin recolte mari la hectar. Din rîndul acestor unităţi face parte şi cooperativa agricolă Voievoda-Moşteni, judeţul Teleorman. Anul trecut, pe cele 214 hectare amenajate pentru irigat şi cultivate cu porumb s-au realizat, în medie la hectar, cîte 14 400 kg boabe.

Din datele cu privire la evoluţia recoltelor medii de porumb la hectar realizate de această cooperativă rezultă că cel mai mare spor de producţie s-a obţinut în ultimii trei ani, cînd o parte din suprafaţa cultivată cu porumb a fost irigată. Este uşor de imaginat ce sporuri mari de producţie s-ar obţine la nivelul judeţului, al întregii ţări dacă pe toate terenurile amenajate pentru irigat s-ar realiza asemenea randamente. Organele de specialitate din judeţul Teleorman au făcut un calcul interesant. Dacă pe toate suprafeţele irigate deţinute de unităţile agricole din judeţ s-ar realiza recolte la nivelul celei obţinute la C.A.P. Voievoda-Moşteni — 14 040 kg în 1976 şi 14 400 kg în 1977 — fondul de stat ar putea fi realizat numai de pe aceste terenuri.

Numai că, în unele unităţi agricole din Teleorman şi din alte judeţe, randamentele obţinute pe terenurile irigate sînt cu mult sub nivelul celor stabilite în studiile tehnico-economice. Tocmai pornind de la neajunsurile manifestate în acest domeniu, la Conferinţa Naţională a partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat necesitatea de a se lua măsuri tehnico-organizatorice ferme pentru exploatarea cu maximum de eficienţă a suprafeţelor irigate.

Concret, prin ce se detaşează ca valoroasă şi demnă de urmat experienţa cooperatorilor din Voievoda-Moşteni? Înainte de a da cuvîntul preşedintelui cooperativei în legătură cu modul în care s-a lucrat aici la cultura porumbului irigat, considerăm necesar să menţionăm cîteva amănunte referitoare la condiţiile în care cooperativa îşi desfăşoară activitatea. Ea dispune de o suprafaţă de aproape 3 000 hectare, din care o mare parte este destinată culturii cerealelor, între care porumbul ocupă 625 hectare. Consiliul de conducere a acordat şi acordă o mare atenţie acestei culturi. Şi ca dovadă, cu cîţiva ani în urmă, aici au început lucrările de amenajare pentru irigat a unei suprafeţe de circa 600 hectare. Apa este adusă printr-un canal, iar distribuirea ei se face prin conducte îngropate, sub presiune, cu ajutorul aspersoarelor. Cu alte cuvinte, au fost asigurate toate condiţiile ca apa să fie administrată atunci cînd nevoile solului şi ale plantelor o cer.

Deci, cum s-a muncit în cooperativă pentru a se obţine anul trecut, de pe terenurile irigate, 14 400 kg porumb la hectar? La această întrebare ne răspunde:

Constantin Cătrună, preşedintele cooperativei: „Arătura de bază am executat-o la adîncimea de 29—31 cm, fertilizarea — cu 90 kg îngrăşăminte fosfatice (substanţă activă) la hectar, discuirea terenului s-a făcut devreme, la desprimăvărat, iar la pregătirea solului pentru semănat s-au dat alte 120 kg îngrăşăminte cu azot (substanţă activă); însămînţarea s-a făcut la 10 aprilie, cu hibrizi din grupa 400, iar în ce priveşte lucrările de întreţinere, s-au executat trei prasile mecanice şi trei manuale. Irigarea constituie cea mai importantă verigă din lanţul tehnologiei culturii porumbului, ea solicitînd din partea noastră o mare atenţie atît pentru asigurarea apei, cît şi pentru calitatea udărilor. Apa a fost administrată în momentele critice, atunci cînd plantele aveau nevoie de ea. În 1977, constatînd că rezerva de apă din sol scade, irigarea porumbului a început mai devreme. Astfel, prima udare s-a dat după răsărire, cu o normă de 500 mc de apă la hectar. A doua udare s-a făcut şi ea mai devreme — şi anume, cînd plantele aveau doar 20 cm. La a treia udare plantele ajunseseră la înălţimea de 1 metru, iar a patra udare s-a executat în timpul formării bobului. Ce este deosebit în aceasta? În timp ce în alte unităţi agricole nici nu fuseseră scoase utilajele de irigat la cîmp, cooperatorii noştri aplicaseră două udări. Din moment ce s-a asigurat, din prima parte a ciclului de vegetaţie, rezerva de apă din sol, plantele s-au dezvoltat normal. Celelalte două udări, la care s-au dat doze de 750 metri cubi de apă la hectar, au completat deficitul de umiditate din sol, determinat de secetă din vară. Solul avînd apa asigurată la nivelul optim, plantele s-au putut dezvolta normal, recoltele obţinute răsplătind din plin munca şi eforturile noastre".

Este vorba deci, de o experienţă de vîrf în ce priveşte cultivarea porumbului în condiţii de irigare. Rezultatele obţinute ies şi mai mult în evidenţă dacă avem în vedere că unele cooperative agricole din judeţul Teleorman, cum sînt Segarcea Vale, Lunca, „Cetate"-Turnu Măgurele, Slobozia Mîndra, Segarcea-Deal, Saele, Uda-Clocociov şi altele, au realizat, pe terenurile irigate, recolte cu mult sub posibilităţi. Pornind de la această situaţie, se pune întrebarea: ce se întreprinde pentru generalizarea experienţei bune a cooperativei agricole din Voievoda-Moşteni, astfel încît toate unităţile agricole din judeţ care au terenuri amenajate pentru irigat să ajungă la asemenea recolte? Biroul comitetului judeţean de partid a stabilit ca, periodic, să se organizeze la Voievoda-Moşteni schimburi de experienţă, la care să participe reprezentanţii tuturor unităţilor agricole cu terenuri amenajate pentru irigat. La primul schimb de experienţă care a avut loc în 1976, participanţii au constatat, la faţa locului, cum se munceşte. Era tocmai perioada cînd se executau lucrările de udare. Cei din 1977 s-a desfăşurat în luna septembrie cînd porumbul era mare, iar recolta — certă. Analizele făcute la faţa locului au fost foarte folositoare. S-a evidenţiat cu pregnanţă experienţa gazdelor şi, totodată, au fost scoase la iveală cauzele care au determinat ca în unele unităţi cu suprafeţe irigate să nu se obţină recolte pe măsura posibilităţilor. Care sînt aceste cauze? Am solicitat cîteva amănunte, în acest sens, tovarăşului **Vasile Boncotă**, director adjunct la Direcţia agricolă Teleorman.

— La schimbul de experienţă de la cooperativa agricolă Voievoda-Moşteni au fost scoase la iveală o serie de greşeli, de deficiente în utilizarea amenajărilor, în adoptarea şi aplicarea tehnologiilor culturii porumbului irigat. Astfel, nu peste tot s-a asigurat o densitate a culturilor corespunzătoare regimului de irigare, situaţie întîlnită la Plopii-Slăviteşti, Cringu, Ciupercenii, Nicolae Bălcescu. Pe judeţ, abia 2 194 hectare cu porumb irigat, din totalul de 28 232 hectare, au avut un număr potrivit de plante la hectar. S-a stabilit ca, încă de la semănat, să se asigure numărul de plante necesar obţinerii de producţii ridicate, corespunzător agrofondului bogat care trebuie creat. De asemenea, udările nu au fost aplicate potrivit cerinţelor plantelor din fiecare etapă şi, mai ales, în perioada de formare a bobului. La indicaţia comitetului judeţean de partid a fost întocmit un program special privind cultura porumbului în condiţii de irigare. Aplicarea prevederilor cuprinse în acest program se urmăreşte încă de pe acum, din perioada de iarnă.

Iniţiativa Comitetului judeţean de partid Teleorman de a extinde experienţa cooperativei agricole Voievoda-Moşteni în cultivarea porumbului irigat este bine venită. Este uşor de imaginat ce spor de recoltă se va realiza dacă pe ansamblul judeţului se vor obţine asemenea producţii la hectar. Din moment ce, în această cooperativă, doi ani la rînd s-au recoltat peste 14 000 kg porumb la hectar de pe terenurile irigate, aceasta înseamnă că asemenea producţii sînt pe deplin realizabile. Şi trebuie făcut totul în acest scop, luîndu-se toate măsurile pentru exploatarea cu cea mai mare eficienţă a suprafeţelor irigate existente în judeţ.

Ion HERŢEG

Să popularizăm, să încurajăm, să aplicăm EXPERIENŢA ÎNAINTATĂ!

ÎN INDUSTRIA CHIMICĂ

(Urmare din pag. I)

chiar mai devreme, executării unor probe tehnologice complexe şi exigente, scurtării perioadei de atingere a capacităţilor maxime proiectate. S-au luat o serie de măsuri pentru realizarea în avans a unor capacităţi, menite să asigure compensarea rămînerilor în urmă la producţie. De asemenea, sînt demarate acţiuni ce vizează obţinerea unor cantităţi suplimentare de produse, rezultate din valorificarea complexă a resurselor de ţiţei şi gaze, prin adîncirea gradului de chimizare a acestora, realizarea unor sortimente superioare de cauciucuri sintetice, fire şi fibre sintetice, dezvoltarea producţiei de sinteză fină şi de mic tonaj.

— *V-aţi referit la sarcinile deosebite ce revin ramurii în domeniul investiţiilor, la acţiunile ce se vor întreprinde pentru lichidarea unor neajunsuri. Ce creşteri ale nivelului producţiei industriei chimice sînt stabilite pentru cel de-al treilea an al cincinalului?*

— Planul pe 1978 al industriei chimice prevede o creştere a producţiei globale cu 16,8 la sută faţă de 1977, ceea ce reflectă, în continuare, **ritmurile înalte de dezvoltare care au fost asigurate acestei ramuri de vîrf în cadrul economiei ţării.** Sînt stabilite sporuri importante pentru toate domeniile, în principal, pentru asigurarea produselor necesare în agricultură şi zootehnie, construcţia de maşini şi electrotehnică, industria textilă şi pielăriei, a materialelor de construcţii, în poligrafie şi transporturi. În anul 1978 se vor asigura circa 185 kg îngrăşăminte chimice, în substanţă activă, la un hectar de teren arabil. Cantitatea de pesticide ce va fi livrată agriculturii va fi cu 66 la sută mai mare, la erbicide creşterea ridicîndu-se la 174 la sută. Pentru zootehnie va începe livrarea furajelor proteice realizate de noua uzină de la Curtea de Argeş, vor fi produse cantităţi sporite de aminoacizi, vitamine şi medicamente de uz veterinar. Industria textilă va primi cu 11,5 la sută mai multe fire şi fibre sintetice, într-o gamă largă de sortimente, industria de prelucrare a cauciucului va produce în acest an aproape 5 milioane anvelope pentru autovehicule, tractoare şi avioane. Reflectînd **preocuparea accentuată a partidului nostru pentru ridicarea mai accentuată a nivelului de eficienţă economică**, în industria chimică, productivitatea muncii urmează să crească în anul 1978 cu 13,5 la sută. Exportul de produse chimice sporeşte cu 16 la sută, fapt ce accentuează participarea ramurii la activitatea de comerţ exterior a ţării.

— *Creşterile cantitative se află, deci, într-o strînsă legătură cu cele calitative. Este sarcina pe care Conferinţa Naţională a partidului a pus-o limpede în faţa clasei noastre muncitoare, a tuturor oamenilor muncii. Cum vor acţiona chimiştii ţării pentru a răspunde acestei cerinţe fundamentale a dezvoltării?*

— Strategia acestei bătălii pe care ne-am angajat să o desfăşurăm, pentru transformarea cantităţii într-o calitate nouă, superioară, necesită o discuţie mult mai largă. Sînt de relevat atît aspectele ei teoretice, care îmbogăţesc **conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată, elaborat de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu,** cît şi cele practice. Asupra aspectelor practice doresc să insist în cadrul convorbirii noastre. În primul rînd, plecăm de la premisa, demonstrată de realitatea dezvoltării noastre din ultimii ani, manifestată cu deosebire în acest cincinal al revoluţiei tehnico-ştiinţifice, că **cercetarea, ingineria tehnologică şi proiectarea** sînt factorii hotărîtori ai progresului, că acestea pot realiza tehnologii care să genereze, pe de o parte, produse cu caracteristici fizice şi chimice de înaltă calitate şi utilitate, iar, pe de altă parte, să determine mutaţii în structura producţiei industriei chimice, prin elaborarea de procese tehnologice în scopul obţinerii unor materiale sintetice superioare celor existente, cu un grad înalt de prelucrare a resurselor naturale, asigurîndu-se scăderea substanţială a marilor consumuri de energie electrică şi termică, realizarea unor procedee tehnologice fără poluare şi fără produse secundare. La dinamismul industriei chimice, la diversificarea producţiei sale (fabricăm astăzi întreaga gamă sortimentală cunoscută pe plan mondial) a contribuit, într-o mare măsură, **propria noastră concepţie ştiinţifică**, ce a găsit un puternic cîmp de afirmare în puternice institute şi centre de cercetare, ingineerie tehnologică şi proiectare coordonate în cadrul Institutului central de chimie. Activitatea de cercetare este orientată cu şi mai multă tărie, acum, spre elaborarea proceselor care valorifică resursele naturale ale ţării, inclusiv a zăcămintelor cu conţinut scăzut de metale, perfecţionarea în continuare a tehnologiilor, reintroducerea în circuitul productiv a deşeurilor şi a altor resurse secundare. Un loc distinct ocupă în tematica de cercetare domenii noi ale tehnologiei chimice, cum sînt microbiologia industrială, stereochimia moleculară, chimia sintezelor fine pentru obţinerea materialelor de înaltă puritate şi semiconductoare.

Conferinţa Naţională a partidului a stabilit că o sarcină importantă ce revine chimiei este adîncirea gradului de chimizare a resurselor de ţiţei şi gaze. Ce acţiuni concrete vom întreprinde în această direcţie? Se ştie că, în cadrul proceselor petrochimice, valoarea materiilor prime — hidrocarburile — se multiplică prin prelucrare de zeci de ori. În următorii ani va spori simţitor cantitatea de hidrocarburi chimizate. Creşterea nu va fi însă numai cantitativă, ci şi calitativă. Astfel, realizarea unor noi capacităţi de producţie şi a noi sortimente de cauciucuri va duce la mărirea cu 15 la sută a valorii obţinute dintr-o tonă de monomer. La gaz metan, în paralel cu ridicarea gradului de chimizare, care va ajunge în anul 1980 la 25 la sută, faţă de 9 la sută în 1975, prin intrarea în funcţiune a noilor capacităţi de îngrăşăminte cu azot, echilibrate din punct de vedere termoenergetic, valoarea produselor va creşte cu 12 la sută.

— *Transformarea cantităţii într-o calitate nouă, superioară, presupune o schimbare revoluţionară în însuşi modul de concepere a proceselor tehnologice, de exploatare a instalaţiilor şi, strîns legat de acestea, al pregătirii personalului muncitor. Ce măsuri se vor întreprinde în această direcţie?*

— Noile tehnologii, ce se disting printr-un înalt grad de automatizare, cu procese supravegheate şi reglate de la distanţă, care folosesc modelele matematice şi tehnica electronică de calcul, **influenţează direct exigenţele privind pregătirea profesională a tuturor cadrelor din industria chimică.** Gradul de noutate al soluţiilor inginereşti pentru noile obiective de investiţii care vor intra în funcţiune în acest an şi în viitor a determinat restructurarea programelor de pregătire şi perfecţionare atît a muncitorilor, cît şi a specialiştilor. Se vizează însuşirea unor cunoştinţe temeinice în domeniul tehnologiilor noi utilizate în industria noastră chimică, al exploatării, întreţinerii şi reparaţiilor utilajelor şi instalaţiilor, precum şi al problemelor de automatizare şi tehnica măsurării, la nivelul celor mai înalte cerinţe. De asemenea, se au în vedere, în continuare, măsuri care să ducă la îmbunătăţiri calitative în însăşi structura forţei de muncă existente — şi anume, pentru policalificarea lucrătorilor. Sînt doar cîteva din laturile unui proces continuu, ce are drept scop formarea lucrătorului modern din industria chimică: om multilateral, cu un orizont larg, a cărui pregătire să-i permită adaptări tehnologice rapide, intervenţii, uneori spontane, în asigurarea bunului mers al instalaţiilor.

Ca un corolar al bunei pregătiri profesionale, înalta conştiinţă politică, patriotică a sutelor de mii de oameni ai muncii din industria chimică va constitui suportul solid al faptelor exemplare de muncă, al ataşamentului lor netărmurit la politica partidului, prin înfăptuirea căreia se asigură progresul rapid al întregii economii naţionale. **Folosesc acest prilej pentru a exprima, în numele tuturor oamenilor muncii din industria chimică, dragostea fierbinte ce o purtăm tovarăşului Nicolae Ceauşescu, urarea de viaţă lungă ce o adresăm din inimă secretarului general al partidului cu prilejul apropiatei aniversări a împlinirii vîrstei de 60 de ani şi a 45 de ani de activitate revoluţionară în slujba intereselor celor mai înalte ale patriei şi partidului, ale păcii, democraţiei şi socialismului în lume.**

SALONUL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

PICTURĂ

Spiritul actualităţii şi unele semne ale gîndirii confortabile

CONSTANTIN PILIUŢĂ — „Natură statică"

Pictura în Salonul municipiului Bucureşti se vădeşte a fi, în bună parte, mai mult decît o „ilustraţie" a atelierului de creaţie : numeroşi artişti concep, prin tradiţie, lucrări de ample dimensiuni, ambiţioase ca temă, mai mult sau mai puţin ambiţioase ca tratare, realizate anume pentru asemenea manifestări colective. Nu putem să nu vedem în acest demers înclinaţia pozitivă de a propune opere semnificative, opere cu largă rezonanţă socială. În acelaşi timp, se ştie, în artă, şi nu numai în artă, intenţiile sînt validate numai de rezultate. Semnalăm, în consecinţă, lucrări închegate, generoase ca sentiment, şi personale ca viziune, profunde în sens, capabile să jaloneze spiritual momentul cultural în care se înscriu şi momentul social care le-a inspirat şi le-a oferit seva. Sînt însă şi lucrări strict ilustrative, seci, în care abilităţile tehnice nu reuşesc să ascundă platitudinea gîndirii şi conformismul atitudinii. Poate că asupra acestui confort al gîndirii, sesizabil nu acum pentru prima oară, ar merita să se discute mai mult.

Important şi caracteristic în acelaşi timp ni se pare în Salonul municipiului Bucureşti chipul în care pictura îşi asumă realitatea, implicit distanţa de la care o percep creatorii şi felul aparte al comentării ei selective. O mare parte a lucrărilor evocă aspecte ale efortului constructiv cotidian. Într-o notă de firesc şi autentic, deci cu o adîncă înţelegere şi cunoaştere a faptelor, ce nu exclude vibraţia patetică, tensiunea şi fervoarea, fiorul liric în configurarea unei înalte trăsături morale a omului contemporan. Acest aspect al vieţii este comentat şi transfigurat în multiple ipostaze artistice : de la descrierea reportericească la metafora sugestivă, de la viziuni analitice la viziuni sintetice şi simbolice. Reuşitele în perimetrul acestei arii tematice, trebuie să accentuăm, nu sînt puţine, şi ele vin să demonstreze încă o dată maturitatea şi reala înzestrare a plasticienilor noştri (Ion Pacea, Brăduţ Covaliu, Gheorghe I. Anghel, Constantin Niţescu, Horia Paştina, Constantin Albani, Bogdan Scărlătescu ş.a.). Pe alocuri, se mai pot întîlni şi vechi ticuri în alegorizarea cotidianului: supradimensionarea imaginii, gesturi naiv ţepene, uneltele de fiecare zi minuite cu un gust prea dezvoltat al heraldicii etc., etc. Asemenea lucrări distonante nici nu entuziasmează, nici nu conving.

Largului evantai de posibilităţi pe care îl înregistrăm în abordarea unui aspect, precum cel mai sus citat, îi corespunde, în plan general, un altul în tratarea celor mai variate faţete ale realităţii. Salonul este într-o oarecare măsură elocvent pentru receptivitatea şi sensibilitatea omului contemporan, atent la o infinitate de trăsături ale existenţei şi mediului, deopotrivă încordat şi senin, grav şi plin de umor, riguros şi continuu sedus de poezie. Dar în peisaje, în portrete, în naturi statice, în aşa-zisele scene de gen, în imaginare compoziţii există puternic implantat un simţ deosebit al realului, o vocaţie a modernului, înţeles ca structurală condiţionare la timpul istoric pe care îl trăim (maestrul Alexandru Ciucurencu, care a ilustrat arta românească şi a format atîtea generaţii de artişti, timp de cîteva decenii, Catul Bogdan, Ion Musceleanu, Lucia Dem. Bălăcescu, Micaela Eleutheriade şi Margareta Sterian — invitaţi de onoare ai salonului, Ion Popescu-Negreni, Viorel Mărgineanu, Traian Brădean, Constantin Piliuţă, Ion Gheorghiu, Marius Cilţevici, Ion Sălişteanu, Sabin Bălaşa, Mihai Bandac, Iacob Lazăr, Nicolae Groza, Ion Grigore, Ştefan Călţia, Benone Şuvăilă, Florin Mitroi, Petru Popovici ş.a.). Remarcăm, totodată, şi tineri cu reală înzestrare (ca Bogdan Pietriş, Horia Roşca, Serghei Niculescu, Constantin Ritivoiu). De aceea şi afirmăm că acest salon este dominat nu numai de temele actualităţii, ci şi de spiritul actualităţii sub al cărui semn tutelar evoluează constant, de altfel, pictura noastră. Operele de inspiraţie istorică, cu prea puţine şi bine cunoscute excepţii, nu ni se par însă în această confruntare antologabile.

Un cuvînt, în final, despre panotare. Gruparea pe viziuni permite situarea artistului într-o anumită familie spirituală, lămureşte în bună parte privitorului intenţiile programatice ale creatorilor, uşurează sesizarea autenticului şi a manierei, deci a cuvintului innoitor şi al formulei, în perimetrul acestor intenţii unificatoare.

C. R. CONSTANTINESCU

TRAIAN BRĂDEAN — „Tradiţii de nuntă transilvană"

SCULPTURĂ

În prim plan: eroii de ieri şi de azi ai istoriei

Sculptura din Salonul municipal prilejuieşte o vastă incursiune în universul creaţiei plastice actuale. Se îmbină aici în mod armonios şi într-o continuitate firească temele şi figurile de eroi ai istoriei cu realităţi trăite şi cu portretele contemporanilor, ca şi alegorii sau simboluri cu metaforele îndrăzneţe ale fanteziei artistice. Astfel, sculptura îşi desfăşoară aria între portret şi temeie istorice, între forme umane simbolice şi unele experienţe sculpturale. În ansamblul său, expoziţia exprimă nu atît un bilanţ, ci înfăţişează nivelul artistic şi preocupările actuale ale sculptorilor, ceea ce-i determină, la o primă constatare, caracterul de mare diversitate, ca teme şi stiluri, dar şi de oarecare eclectism.

Dominant în expoziţie este portretul, fie cel anonim, fie înfăţişînd portrete istorice sau ale unor contemporani. Unele portrete ca „Muza Bistriei" de Ion Vlasiu se ridică la subtile metafore, la legarea formelor naturii de sensuri legendare. Alţi sculptori ca Doru Covrig sînt atraşi de portretele gingaşe ale copiilor ; Ion Lucian Murnu, în schimb, tinde spre descifrarea unor profunzimi revelatoare în portretul bardului Vasile Alecsandri, ca şi Radu Aftenie în portretul pictorului Van Gogh. Paul Vasilescu, Minea Grigore, Iulia Oniţă, Pavel Bucur, Alex. Călinescu, Horia Flămîndu, Georgeta Caragiu, D. Pasima sau C. Foamete au sugerat mişcarea interioară a celor portretizaţi în forme pline sau unghiulare, în diferite maniere, prin cele mai reuşite efecte sculpturale, au definit portretul unor contemporani, al unor variate tipuri psihologice şi sociale. Alţi artişti ca Vasile Gorduz (G. Călinescu), Mihai Istudor (Bacovia), Ostap Andrei (Ady Endre), N. Ghiaţă (Gh. Doja) manifestă interes pentru figurile istorice şi culturale, în modalităţi de expresie elaborate şi documentate, căutînd redarea conflictelor şi a tensiunilor interioare şi reuşind caracterizări determinate de condiţionările istorice şi social-culturale.

Remarcabile sînt şi compoziţiile, în majoritate axate pe redarea figurii umane, pe simbolica gestului şi a atitudinii, manifestînd totodată preocupar a de legare a unor forme sculpturale de spaţii arhitectonice. Şi aici, temele sînt diverse de la „Constructorii socialismului" de A. Bolea, sugerînd într-o imagine profund veridică unitatea clasei muncitoare cu ţărănimea şi intelectualitatea, la compoziţiile ce exaltă expresivitatea formei, ca „La Balcon" de I. Irimescu, lucrare de mare forţă lirică, la „Toamna" şi „Vara" de Mircea Ştefănescu, ca şi la sugestive reprezentări, „Odihna" de Petre Balog, „In Memoriam" de Lie Doina, „Culegătoare" de Zoe Băicoianu sau la cele semnate de Liana Axinte, Vl. Predescu, Cristian Breazu, M. Laurenţiu ş.a., suscitînd un dialog polemic atît cu ceea ce reprezintă, cît şi cu modul în care sînt sugerate ideile în mijloace sculpturale adecvate sau subiectivizate.

Sculpturile semnate de Ioana Kassargian, liric-alegorice prin subiecte şi tratare („Durere" şi „Renaştere"), lucrarea „Ritmul" de Mac Constantinescu, ca şi formele geometrizante realizate de Tiron Napoleon şi Nicăpetre, implică arhitecturi sculpturale complexe. La un nivel artistic remarcabil sînt şi acele lucrări care, preluînd tradiţia sculpturii în lemn, creează sugestive metafore şi simboluri. Sînt lucrări semnate, în primul rînd, de G. Iliescu-Călineşti şi Ovidiu Maitec. Ca un simbol al expoziţiei se situează şi lucrarea „Cîntarea României" de Gabriela Adoc Manole, o sinteză şi o integrare în evoluţia artistică a marelui Festival naţional.

O astfel de expoziţie devine nu numai antologia talentelor, ci şi expresia unor concepţii despre viaţă şi artă, oglinda modului în care artiştii văd, interpretează şi descoperă realitatea, maniera în care au făcut ca poezia şi viaţa să coboare în sala de expoziţie, să vibreze în lucrările lor ecourile viitorului, realizînd în esenţă un dialog fructuos şi mobilizator al publicului cu opera de artă.

Mircea DEAC

AURELIAN BOLEA — „Constructorii socialismului"

GRAFICĂ

...În generoasa tradiţie a „graficii de şevalet"

CATUL BOGDAN — „Fată în fotoliu"

De la fugitive notaţii în peniţă sau creion la stadiul de tipăritură (afiş, ilustraţie de carte), însumînd o multitudine de tehnici în marea majoritate a exemplarelor aşa-numite „de şevalet", municipala de grafică răspunde funcţiei sale de informare asupra stadiului celui mai recent de dezvoltare al acestui gen. Deschisă în sălile Institutului de arhitectură „Ion Mincu", ea prilejuieşte, ca în fiecare an dealtfel, o interesantă descifrare a preocupărilor tematice şi orientărilor stilistice care au condus demersul artistic ; readuce în atenţia generală nume bine cunoscute din manifestări anterioare, evidenţiind totodată alte valori aflate pînă acum în stare potenţială. Faptul că anul care a trecut a înregistrat mari evenimente politice — Conferinţa Naţională a partidului — sau culturale — încheierea primei ediţii şi deschiderea celei de-a doua a Festivalului „Cîntarea României" — a determinat mai evident anul acesta opţiunea foarte hotărîtă a tuturor artiştilor de a descifra în lucrări realităţi specifice României de azi, realităţi atent investigate şi comunicate. Majoritatea lucrărilor de grafică prezentate se înscriu în generoasa tradiţie a graficii „de şevalet" — gen care şi-a dobîndit, de-a lungul anilor, preţuirea unanimă a publicului. Din acest punct de vedere am putea afirma chiar că actualul salon, fără a aduce elemente spectaculoase, se înscrie în lunga tradiţie a saloanelor precedente. Ca o trăsătură comună ne apare însă apelul pe care majoritatea lucrărilor prezentate acum îl fac la sensibilitatea privitorului, la priceperea sa în a descifra talentul în compunerea unei suprafeţe, în armonizarea unor forme sau culori, în subtilitatea unor efecte de materie. Vom exemplifica aceste afirmaţii prin prezenţa lucrărilor unor maeştri de necontestat ai artei noastre precum Catul Bogdan sau Vasile Kazar, prin timbrul grav, prin echilibrul şi concentrarea interioară a compoziţiilor lui Octav Grigorescu, inspirate de poemul eminescian „Împărat şi proletar". Fineţea execuţiei, preţioase efecte de materie, aceeaşi elegantă sobrietate caracterizează lucrările semnate de Geta Brătescu, Ileana Micodin, Marcel Chirnoagă, Ala Jalea Popa, Nicolae Săftoiu, Georgeta Pusztai, Adrian Guştea, Szalai Iosif, ca şi o eficientă folosire a montajului, a unui grupaj de imagini semnificative în lucrările realizate de Vanda Mihuleac, Damian Petrescu, Dan Erceanu. Cu o certă putere de construcţie a imaginii se afirmă şi de această dată Ion State, V. Socoliuc, S. Dinculescu, Ethel Lucaci Băiaş, Drocsay Imre, Gh Ivancenco, Fred Micos, Costin Neamţu. Se disting, de asemenea, printr-o încîntătoare fantezie umoristică a desenului de inspiraţie folclorică uneori, Clarette Wachtel sau Corneliu Petrescu, alteori prin precizia şi fineţea interpretării, ca în cazul unor graficieni cunoscuţi mai ales ca ilustratori de carte (Vasile Olac, Dan Stanciu, Octavia Ţarălungă etc.).

Preocupările în domeniul investigării sugestiilor miraculoase ale culorii caracterizează şi acum lucrările realizate de Ion Murariu, Tiberiu Nicorescu, Vasile Dobrian, Adrian Ionescu, Balogh Lajos, V. Rusu Ciobanu, Maria Constantin, Ana Iliuţ, Al. Borbely, Mihaela Constantin.

Necesitatea unei grafici publicitare, a unei mai marcate prezenţe a afişului care să ne reprezinte, atît ca esenţă, cît şi ca existenţă actuală, a unor afişe care să orienteze privitorul spre momente şi fenomene dintre cele mai semnificative ale actualităţii este un adevăr care, credem, nu mai trebuie demonstrat. Municipala de grafică este mai puţin reprezentativă din acest punct de vedere. Pot fi însă amintite, pentru calităţile lor, afişele închinate Conferinţei Naţionale a partidului (Iosif Molnar, Ionescu Dan Alexandru, Constantin Costa, Pavlin Nazarie, Constantin Pohrib, Sergiu Georgescu), acelea închinate de Valeriu Geodic aniversării Independenţei sau afişele culturale realizate de Viorel Popescu şi Eugen Palade.

Marina PREUTU

Avanpremieră 1978: FILMUL

Repertoriul cinematografic pe 1978 prevede ca şi în anii precedenţi prezentarea pe ecrane, în premieră, a circa 170—175 de filme artistice de lung metraj. Acest repertoriu este, la ora actuală, în proporţie de 75 la sută deja conturat. Restul de filme planificate vor fi selecţionate în primele luni ale anului în curs.

Noi creaţii cinematografice româneşti

Numeroase filme româneşti noi, pelicule de actualitate, pagini ale epopeii cinematografice naţionale, drame şi comedii terminate la sfîrşitul anului 1977 aşteaptă momentul confruntării cu publicul. Iată unele dintre ele :

● **ACŢIUNEA „AUTOBUZUL"**, producţie a Casei de filme numărul 5. Scenariul: Ioan Grigorescu. Regia : Virgil Calotescu. Un film poliţist, fără focuri de armă, dar cu un acut duel al inteligenţelor, inspirat dintr-un caz real petrecut la sfîrşitul anilor '50.

● **„CÎNTAREA ROMÂNIEI"**, film artistic de lung metraj (produs de Casa de filme nr. 4), care reuneşte cele mai interesante manifestări de artă ale amatorilor din prima ediţie a „Cîntării României". Regia : Ion Moscu şi Dumitru Done.

● **„PENTRU PATRIE"** — film în două serii consacrat războiului pentru independenţă şi realizat în regia lui Sergiu Nicolaescu (Casa de filme nr. 3).

● **„EU, TU ŞI OVIDIU"**, o comedie muzicală inspirată din efervescenţa pregătirii şi participării la Festivalul „Cîntarea României", purtînd semnătura lui Geo Saizescu (Casa de filme nr. 5).

● **„E-ATÎT DE-APROAPE FERICIREA"**, film în care un scenarist tînăr, Constantin Stoiciu, şi un şi mai tînăr regizor, Andrei Cătălin Băleanu, abordează tema educaţiei prin muncă şi pentru muncă (Casa de filme nr. 4).

● Un film inspirat din evenimentele răscoalelor din 1907 realizat de regizorul Mircea Veroiu, după un scenariu de Alecu Ivan Ghilia (Casa de filme nr. 4).

● **„AUREL VLAICU"**, realizare a Casei de filme nr. 5 consacrată pionierului aviaţiei româneşti. Scenariul : Eugenia Busuioceanu. Regia : Mircea Drăgan.

● **„DOCTORUL POENARU"**, ecranizare după romanul cu acelaşi nume al lui Paul Georgescu, aparţinînd lui Dinu Tănase, care este şi semnatarul regiei.

● **„SEPTEMBRIE"**, film de actualitate (scenariul : Adrian Dohotaru, Timotei Ursu ; regia : Timotei Ursu), inspirat din dramatismul unei existenţe debusolate.

În afară de acestea se află în lucru — pe platouri şi în felurite interioare — multe alte noi producţii cinematografice. Menţionăm în acest sens :

● Un film inspirat de actele de solidaritate manifestate în împrejurările tragice ale cutremurului din martie 1977. (Regia : Dan Piţa şi Ion Mărgineanu). ● Prima peliculă consacrată personalităţii lui Vlad Ţepeş, domnitor care a preocupat intens în ultima vreme atît cercetarea istorică, cît şi pana dramaturgilor. (Scenariul : Mircea Mohor. Regia : Doru Năstase). ● O dramatizare liberă după o nuvelă de I. L. Caragiale, aparţinînd tînărului director de scenă Alexa Visarion, semnatar şi al regiei filmului. (producţie a Casei de filme 1). ● Scenaristul Dorel Dorian şi regizorul Ştefan Roman lucrează la un film omagiind eroismul muncii în socialism. Inspirat dintr-un fapt real, acesta este turnat în ambianţa Combinatului chimic de la Turnu Măgurele. ● Virgil Calotescu împreună cu Ion Brad şi Alexandru Brad ca scenarişti continuă într-un nou film firele epice ale „Ultimei nopţi a singurătăţii". ● Se află, de asemenea, în perioada de pregătire un film de actualitate pledînd pentru respectarea legalităţii (regia : Felicia Cernătianu); un altul, ce aduce în atenţie figura şi idealurile lui Teodor Diamant (scenariul : Nicolae Dragoş şi Florian Avramescu. Regia : Savel Stiopul) ; noi pagini ale epopeii naţionale consacrate Ecaterinei Teodoroiu (în regia lui Dinu Cocea) şi domnitorului Alexandru Lăpuşneanu (Casa de filme 3 a încredinţat Malvinei Urşianu deopotrivă scenariul şi regia acestui film).

● O ecranizare după „Scrinul negru" şi „Bietul Ioanide" de Eugen Barbu va continua şirul adaptărilor cinematografice după opere celebre în proză, şir marcat atît de meritoriu în anii trecuţi prin creaţiile cinematografice după Rebreanu, Slavici, Agârbiceanu, Duiliu Zamfirescu sau mari prozatori contemporani.

Nu lipsesc din proiectele caselor de filme nici comediile muzicale (la o asemenea comedie lucrează Francisc Munteanu), nici filmele poliţiste (la un asemenea film lucrează Manole Marcus).

Imagini în premieră absolută. Fotografia de sus: Scenă din filmul „Acţiunea «Autobuzul»". Fotografia de jos Vlad Ţepeş (actorul Ştefan Sileanu) filmat la Măgura-Zărneşti

Ce filme străine vom vedea în 1978?

Proiectul de repertoriu al anului în curs include deocamdată, urmînd să fie, cum am mai spus, completat — 64 de filme create în ţările socialiste şi 62 provenind din alte ţări ale lumii.

În mod evident, ponderea o vor deţine filmele de dezbatere etică şi social-politică, filmele inspirate din război şi de lupta antifascistă, precum şi filmele pentru copii şi tineret — unele dintre ele de dată foarte recentă. Printre acestea se remarcă producţii realizate la un înalt nivel artistico-profesional precum : „Dv. mi-aţi scris", „Cheamă-mă în depărtarea luminoasă" (U.R.S.S.), „Cina cea de taină" (Cuba), „Matriarhat" şi „Vremea bărbaţilor" (R. P. Bulgaria), „Print şi cerşetor" (Anglia — S.U.A.), „Agnese merge la moarte" (Italia). Un film ca „Revolta" (Spania) înfăţişează lupta dîrză a unui popor împotriva cotropitorilor străini, „Dantelăreasa" (Franţa), aflat deja pe ecrane, demască falsitatea moralei burgheze, iar „E linişte în ţară" (R.F.G.) dezvăluie tragismul unui popor lovit de dictatura fascistă.

Numeroase alte filme înfăţişează critic condiţiile precare ale omului în societatea de consum („Jucăria" — Franţa ; „Cascadorul" — S.U.A., „Pămînt fierbinte" — Turcia, „Compromiterea Caterinei Blum" — R.F.G.). Exemplele şi referinţele ar putea, desigur, continua pe mai multe pagini.

Alături de ele vom găsi şi filme muzicale şi de divertisment, printre care : „New York, New York", „Un alt bărbat, o altă şansă", „Orchestra ambulantă" (S.U.A.), „Marele combinator" (Franţa) etc.

Printre filmele selecţionate pentru repertoriul anului 1978, un loc important îl ocupă operele unor cineaşti de reputaţie mondială ca : Claude Lelouch, Claude Goretta, Claude Autant-Lara, Martin Scorsesee, V. Schlöndorf, J.A. Bardem, Arthur Hiller, Richard Attenborough, Alberto Cavalcanti, Vicente Minnelli. De asemenea, peliculele cu foarte mulţi dintre actorii de frunte ai cinematografiei internaţionale.

Realizatori, producători, regizori şi actori despre munca şi proiectele lor

Ion BUCHERU
Directorul Casei de filme nr. 1

„Stadiul producţiei noastre arată o casă harnică. Toate cele şase filme ale noastre sînt în lucru, iar două — cu filmările aproape terminate. În ceea ce priveşte direcţiile tematice, şi aici se păstrează o proporţie pe care alţi ani ne-au confirmat-o ca optimă. Propunem atenţiei două filme de actualitate fierbinte, a căror acţiune confruntă colectivele unor mari unităţi industriale cu probleme de stringentă actualitate şi foarte acute, două filme cu adevărat, zicem noi, ale zilei de azi.

După aceea : alte două filme ale epopeii naţionale, cu figuri de prim plan : Teodor Diamant şi Ecaterina Teodoroiu. Al cincilea film este o nouă încercare de transpunere cinematografică a prozei clasice (filon prezent în preocupările casei noastre încă din anii trecuţi). Este vorba, de data aceasta, de adaptarea liberă după nuvela „În vreme de război" de I. L. Caragiale.

Ultimul titlu : o comedie muzicală de care este atîta nevoie.

În ceea ce priveşte autorii — consecventă în promovarea tinerilor, Casa de filme nr. 1 propune pentru 1978 două debuturi : Alexa Visarion, unul dintre cele mai interesante „produse" ale şcolii noastre de regie de teatru din ultimul deceniu, şi Felicia Cernătianu, pînă acum autoare de film documentar şi secund la cîteva filme artistice de lung metraj".

Regizorul Mircea VEROIU

„Cronica unor împăraţi desculţi" reprezintă pentru regizor o dificultate dublă : o dată, aceea a nenumăratelor precedente, lucrări despre 1907 — şi, mai apoi, aceea a responsabilităţii faţă de o piatră de istorie. Filmul, a cărui structură aduce într-adevăr ceva din realul discontinuu al unei cronici, va trăi prin întîmplările dure şi prin personajele ale căror destine le-a înlănţuit răscoala. Pentru mine, ca realizator, filmul mai constituie şi un moment nou de creaţie : abordarea unui stil mai concis, al unui montaj mai direct, atacarea subiectului pe o linie direct epică. Aş anunţa cîţiva dintre interpreţii principali cu care m-am întîlnit la acest film, în cadrul unei colaborări de excepţie: Mihai Mereuţă, Viorel Comănici, Mircea Albulescu, Silvia Popovici, Florin Codre, Geo Nuţescu, Florin Zamfirescu, Maria Ploae, Mitică Popescu, Al. Lungu şi Adina Popescu".

Regizorul Andrei Cătălin BĂLEANU

„Abordarea unor probleme legate de mediul studenţesc (revenit după o absenţă de vreo zece ani în zona de interes a filmului românesc) şi subtila întrepătrundere dintre planul social şi cel intim, sufletesc, m-au atras de la început către scenariul lui Constantin Stoiciu, scriitor şi scenarist care simte cu încăpăţînare necesitatea filmului de actualitate. O cinematografie naţională se caută şi se descoperă în primul rînd prin filmul de actualitate — drum greu, drum care încearcă şi nu întotdeauna ajunge victorios pînă la capăt. Povestea principală a filmului „E-atît de-aproape fericirea" — poveste de dragoste, antrenează în jurul ei o serie de personaje, oameni tineri, frămîntaţi de probleme morale, sociale şi profesionale. Fiecare dintre ei participă la bucuriile şi necazurile celuilalt avînd revelaţia propriilor răspunderi. Se dezvăluie pe parcurs, prin comportare, nu numai pentru ei, dar şi pentru spectator. Şi astfel se încheagă treptat o lume în mişcare, în devenire".

Actorul Mircea ALBULESCU

„Aştept cu interes confruntarea cu publicul a cîtorva filme româneşti de care mă leagă zile şi nopţi de muncă, de căutare. Este vorba de pelicule în care deţin roluri foarte diferite, ce mi-au ridicat interesante probleme de interpretare : „Acţiunea Autobuzul" — în care joc rolul unui colonel de securitate angajat într-o dramatică luptă cu bandiţii ; „Cronica unor împăraţi desculţi", la care, ca şi altădată, colaborarea cu Mircea Veroiu a fost deosebit de pasionantă, şi „Pentru Patrie", în regia lui Sergiu Nicolaescu, în care joc rolul colonelului Cerchez.

În legătură cu viitoarele filme — voi juca în noul film care reuneşte pe Virgil Calotescu, pe Ion şi Alexandru Brad şi, probabil, într-un film după Camil Petrescu".

Natalia STANCU

FAPTUL DIVERS

Neobosita poștăriță

„Am citit anul trecut în rubrica Faptul divers despre cîțiva poștași maratoniști, care au parcurs, cu tolba-n spate, pînă la ieșirea la pensie, distanțe care întreceau de multe ori lungimea Pămîntului pe la Ecuator. Fie-ne permis și nouă, locuitorilor din Viștea de Sus, județul Brașov, să consemnăm în două rînduri pasiunea și hărnicia poștăriței noastre, Livia Vulcan". În continuarea scrisorii, cititorul nostru, A. Peicu, notează că de ani și ani de zile, fie vreme rea sau bună, poștărița aduce întotdeauna oamenilor, la timp, scrisorile cu veștile lor, mandatele, pensiile, ziarele... Neobosita poștărță are și două ajutoare de nădejde: soțul — muncitor, și fiica — elevă, în timpul lor liber. „Iar dacă despre ceilalți poștași s-a scris mai ales cînd ieșeau la pensie, eu socot că nu-ncape supărare că v-am zis un cuvînt de poștărița noastră acum, în plină activitate. Merită".

Mulțumire

Suferind un grav accident, mecanicul de sonde Nicolae Voicu a fost internat de urgență la spitalul din Moreni, județul Dîmbovița. „Luni de zile la rînd a trebuit să stau pe patul spitalului, timp în care, prin salonul unde eram, s-au perindat zeci și zeci de pacienți. Mi-am putut da seama că atît față de ei, cît și față de mine, personalul spitalului — începînd de la soră pînă la medicul chirurg care m-a operat — a dovedit multă înțelegere și omenie, încît nu găsesc cele mai potrivite cuvinte să le exprim recunoștința mea, a familiei și colegilor mei. Deși Anul nou a fost, dar fiind încă la început, fie-mi îngăduit să le adresez și pe această cale tuturor celor care n-au precupețit nici un efort spre a mă salva un călduros «La mulți ani, cu sănătate!»".

O urmărire „ca-n filme"

Vînzător la cooperația orășenească de consum Satu Mare, Paul Kotro gonea autoturismul personal cu o viteză cu mult peste limita admisă, sfidînd semnalele de oprire pe care i le făcea insistent un agent de circulație. După o cursă de urmărire „ca-n filme", agentul a reușit, în sfîrșit, să-i bareze calea năbădăiosului de la volan, cerîndu-i permisul de conducere auto și invitîndu-l să sufle în fiolă.

— Permis de conducere? — a întrebat el. De unde să vă dau, dacă n-am? Iar cu fiola, hai s-o lăsăm baltă. Sînt eu vînzător, dar pot să fiu și cumpărător. Cît mă costă tăcerea dumitale?

Văzîndu-l pe agentul de circulație neînduplecat, P. K. a trecut la amenințări: „Apă-i dacă-i vorba pe-așa, am să-mi pun în mișcare toate relațiile și cunoștințele sus-puse pe care le am și mîine n-ai să mai porți uniforma".

A doua zi, agentul de circulație a continuat să stea la postul său în uniforma lui, în timp ce lui P. K. i se întocmea dosarul de trimitere în judecată, fără ca nici o „cunoștință supusă" să intervină. Nici n-avea cine.

Autobuz... 80-90 la sută

Cînd a fost adus, în urmă cu trei ani, pe traseele transportului în comun din Galați, autobuzul 31—GL—6451 era nou-nouț, frumos, întreg. L-am admirat atunci și l-am revăzut deunăzi pe linia 27. Nou, firește, nu mai este, dar nici întreg. Îi lipsesc minerele și barele de susținere, alte piese și accesorii din interior, iar scaunul dublu din fața incasatoarei a fost, pur și simplu, retezat de la rădăcină, fiind folosit pentru a propți... ușa de la mijloc, spre a nu se putea deschide decît atît cît să treacă prin ea o persoană care a făcut o asiduă cură de slăbire. Din păcate, nu este singurul autobuz gălățean într-o astfel de proporție de... 80—90 la sută.

Întrebarea ar fi următoarea: pe unde zac „bucățile" lipsă din autobuz? Pînă vom primi cuvenitul răspuns de la Întreprinderea județeană de gospodărie comunală și locativă să le urăm noilor autobuze sosite de cîteva zile, la Galați, să rămînă frumoase și întregi... de la tinerețe pîn-la bătrînețe!

Tot de la o țigară...

Scriam la sfîrșitul anului trecut în rubrica noastră despre un cetățean care adormise cu țigara aprinsă, din cauza căreia l-a costat viața. Iată că, din Brașov, ni se semnalează un caz identic. Întorcindu-se acasă obosit și înfrigurat, I. V. a mîncat, iar după masă s-a dus să se culce. De cum s-a virit în pat și-a aprins și o țigară. După numai cîteva fumuri, moleșit de căldură, I. V. a adormit, scăpînd țigara aprinsă pe covor. Covorul a luat foc, iar focul a cuprins repede și alte lucruri din casă. I. V. n-a mai putut fi salvat.

Rubrică realizată de
Petre POPA
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

VIZITA SENATORULUI AMERICAN ADLAI E. STEVENSON

Marți dimineața, tovarășul Nicolae Giosan, președintele Marii Adunări Naționale, a primit pe Adlai E. Stevenson, membru al comitetelor Senatului S.U.A. pentru probleme comerciale, bancare, ale construcției de locuințe și problemelor urbane, care, la invitația M.A.N., face o vizită în țara noastră.

În cadrul convorbirii a fost efectuat un schimb de vederi privind activitatea celor două foruri supreme legislative, precum și dezvoltarea conlucrării dintre ele, subliniindu-se aportul lor la extinderea relațiilor dintre România și Statele Unite ale Americii, la întărirea prieteniei și colaborării româno-americane.

În aceeași dimineață, tovarășul Ion Pățan, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, a primit pe senatorul american Adlai E. Stevenson. Cu acest prilej, au fost discutate probleme privind posibilitățile de lărgire și diversificare a relațiilor economice și de cooperare dintre cele două țări.

★

În cursul zilei, oaspetele a avut o întrevedere cu George Macovescu, ministrul afacerilor externe.

La primiri și întrevedere a participat Orison Rudolph Aggrey, ambasadorul S.U.A. la București.

(Agerpres)

Semnarea Protocolului privind crearea Comisiei mixte guvernamentale româno-sovietice de colaborare culturală

La Ministerul Afacerilor Externe a avut loc marți semnarea Protocolului privind crearea Comisiei mixte guvernamentale româno-sovietice de colaborare culturală. Prin activitatea sa, comisia va contribui la mai buna cunoaștere reciprocă a valorilor culturale ale Republicii Socialiste România și Uniunii Sovietice, la introducerea unor forme noi privind organizarea legăturilor culturale și științifice dintre cele două țări, facilitînd adîncirea colaborării și contactelor dintre instituții de învățămînt, culturale, uniuni de creație, edituri, dintre oamenii de știință, cultură și artă români și sovietici.

Documentul a fost semnat din partea română de Constantin Oancea, adjunct al ministrului afacerilor externe, iar din partea sovietică de Nikolai Nikolaevici Rodionov, adjunct al ministrului afacerilor externe.

La semnare au luat parte Constantin Mindreanu, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, oameni de cultură și artă.

Erau prezenți V.I. Drozdenko, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

tv

PROGRAMUL 1

9,00 Telescoală
10,00 Tribuna TV
10,20 Teatru TV: „Cazul Pinedus" de Paolo Levi. Adaptare pentru televiziune de Adriana Lăzărescu și Letiția Popa
12,00 Telex
12,05 Închiderea programului
16,00 Telex
16,05 Telescoală
16,35 Curs de limba germană
17,05 Din țările socialiste: R.P.S. Albania
17,15 Telecronica pentru pionieri
17,35 Tragerea Pronoexpres
17,45 Hochei: Steaua — Dinamo (derbiul campionatului național). Reprizele II și III
19,20 1001 de seri
19,30 Telejurnal
19,50 Hotărîrile Conferinței Naționale — program al împlinirilor pentru noi și pentru țară. Civilizația oțelului
20,05 Noi, femeile
20,35 Publicitate
20,40 Telecinemateca. Ciclul „Mari ecranizări". „Evadarea" — o producție americană. Premieră pe țară
22,20 Telejurnal
22,30 Închiderea programului

PROGRAMUL 2

19,50 Bijuterii muzicale
20,20 Emisiune de știință
20,55 Rapsodie de iarnă
21,25 Telex
21,30 Filmul documentar românesc ● Vremea finului
21,50 Cîntece de voie bună
22,20 Închiderea programului

ÎN JUDEȚUL CLUJ:

Preocupări pentru perfecționarea transportului de călători cu autobuzele

Disdedimineață și pînă noaptea tîrziu, noua autogară din Cluj-Napoca face față unui flux neîntrerupt de călători care pleacă și sosesc aici. Zilnic, pe această „poartă a municipiului" intră și ies încărcate cu călători 1 266 curse de autobuze. Pe județ însă numărul lor se ridică la 2 680. Pe baza unor convenții cu întreprinderile, alte 114 curse transportă zilnic 2 275 de muncitori spre și de la locurile de muncă.

În rețeaua de transport a Întreprinderii de transporturi auto Cluj sînt cuprinse 337 de localități, aproape toate așezările din județ. Pe traseul acestora autobuzele I.T.A.-Cluj rulează zilnic 65 000 de kilometri. Pentru a face față cerințelor crescinde ale populației și a facilita legătura cu alte centre importante ale țării, în ultima vreme au luat ființă 16 noi trasee de autobuze. E vorba, printre altele, de traseele Dej — Vatra Dornei, Gherla — Tîrgu Mureș, Turda — Piatra Neamț. Se pregătește inaugurarea altor trasee, printre care Cluj-Napoca — Zlatna și Cluj-Napoca — Cugir, precum și Dej — Hunedoara. Pe 11 trasee de autobuze s-a introdus sistemul autotaxării, care este mai economic, mai rapid și modern.

O mare atenție se acordă de către organizația de partid și consiliul oamenilor muncii de la Întreprinderea de transporturi Cluj calității serviciilor de transport și mai ales respectării orarelor de circulație, comportării personalului. Pe lista celor mai pregătiți șoferi și cu comportarea cea mai bună se numără Anca Partenie, Vincze Andrei, Augustin Horincaru, Bițiș Francisc, Vasile Feurdean, Dumitru Bochiș și alții, a căror nume este înscris și în „Cartea de aur" a întreprinderii.

După cum ne spunea tovarășul Ambrozie Ardelean, director adjunct, calitatea serviciilor în transportul I.T.A. Cluj va crește în viitor ca urmare a extinderii în următoarele 2 luni cu încă 20 a traseelor cu autotaxare. Notăm că în autogara Cluj-Napoca, cu cel mai mare trafic de călători din județ, se vor introduce mijloace audiovizuale moderne, cum ar fi televiziunea în circuit închis, o stație emisie-recepție, o stație de radioficare, două posturi telegrafice etc. La Huedin se va construi o nouă autogară, iar serviciul de întreținere a autobuzelor se dezvoltă și se modernizează la nivelul cerințelor actuale. (Al. Mureșan).

În imagine: noua autogară din Cluj-Napoca.

Cronica zilei

În perioada 4—10 ianuarie a.c. s-a aflat în vizită în țara noastră, la invitația C.C. al U.T.C., Tom Bell, secretar general al Ligii Tineretului Comunist (L.T.C.) din Marea Britanie. În timpul șederii în România, oaspetele a avut convorbiri la C.C. al U.T.C., întîlniri cu tineri de la întreprinderea „Tractorul", Liceul industrial de construcții de mașini și Universitatea din Brașov, a vizitat obiective social-culturale din Capitală, precum și din județele Brașov și Prahova.

Tovarășul Ștefan Andrei, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., l-a primit pe secretarul general al Ligii Tineretului Comunist din Marea Britanie, la încheierea vizitei sale în țara noastră. A participat tovarășul Ion Traian Ștefănescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C.

★

Cu prilejul încheierii misiunii sale în țara noastră, ambasadorul Jamahiriei Arabe Libiene Socialiste Populare la București, Yahia Zakaria Al Mukadami, a oferit, marți, o recepție.

A participat Cornel Pacoste, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Au fost prezenți șefi de misiuni diplomatice acreditați în România, alți membri ai corpului diplomatic.

★

Teatrul „Nottara" a prezentat marți seara premiera piesei „Audiență la consul" de Ion Brad. „Am scris piesa — arată autorul în caietul-program — cu convingerea că, dincolo de granițele genurilor literare, orice lucrare artistică trebuie să exprime adevăruri de viață esențiale. Încercarea noastră vrea deci să fie o tentativă de a vorbi despre etică și despre umanismul socialist dintr-un unghi mai puțin frecventat de dramaturgia actuală". Regia este semnată de Ion Cojar, distribuția reunind pe actorii Ștefan Radof, Catrinel Paraschivescu, Viorel Comănici, Mircea Anghelescu, Cristina Tacoi și alții. Decorurile sînt realizate de Constantin Russu, iar costumele de Lidia Radian.

★

Muzeul literaturii române în colaborare cu Uniunea artiștilor plastici și Uniunea scriitorilor ne-a invitat ieri la vernisajul unei expoziții cu o valoare și semnificație deosebite în peisajul artei noastre plastice: interpretări, studii, variante inedite compunînd un admirabil „itinerar" prin opera Luceafărului poeziei românești realizat de Ligia Macovei. Expoziția, prezentată de Dan Hăulică, se înscrie în șirul prestigioaselor manifestări publice cu care ne-a obișnuit de mai multă vreme Muzeul literaturii române, consecvent slujitor nu numai al arhivelor spiritualității românești, dar și al unor elevate forme actuale de expresie ale sale.

PRONOSPORT

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI DIN 8 IANUARIE 1978

Categoria 1 (13 rezultate) 5,50 variante a 13 732 lei.

Categoria a 2-a (12 rezultate) 96,00 variante a 944 lei.

Categoria a 3-a (11 rezultate) 928,75 variante a 146 lei.

Conferința Națională a P.M.U.P.

Raportul prezentat de tovarășul Edward Gierek

VARȘOVIA 10 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, la Conferința Națională a Partidului Muncitoresc Unit Polonez, tovarășul Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., a prezentat raportul Biroului Politic „Pentru îndeplinirea consecventă a programului de creștere a calității muncii și condițiilor de viață, pentru întărirea continuă a rolului conducător al partidului și adîncirea unității moral-politice a poporului".

În raport se subliniază că, în urma îndeplinirii consecvente a liniei stabilite de Congresele al VI-lea și al VII-lea ale P.M.U.P., Polonia s-a ridicat la un nivel superior de dezvoltare. Cei doi ani care au trecut de la Congresul al VII-lea al P.M.U.P. au fost anii traducerii în viață a strategiei dezvoltării economico-sociale stabilite în pragul actualului deceniu. Viața a confirmat justețea strategiei construirii societății socialiste dezvoltate, a strategiei unei calități superioare a muncii și a condițiilor de viață ale poporului.

Depășind greutățile și aplicînd metodele adecvate condițiilor schimbate, am îndeplinit cu succes sarcinile economico-sociale principale și am păstrat o dinamică înaltă de dezvoltare a țării — a relevat Edward Gierek, arătînd, totodată, că în anii 1976 și 1977 au fost realizate un nivel și ritmuri de creștere a consumului superioare prevederilor planului cincinal. Un progres însemnat a fost obținut și în domeniul asigurărilor sociale.

Realizările pe plan social sînt o urmare a dezvoltării accelerate a producției industriale, care a crescut în ultimii doi ani cu 20 la sută. Au loc, de asemenea, schimbări pozitive în structura producției. S-au dezvoltat în ritm accelerat noile ramuri ale industriei. În paralel cu aceasta se perfecționează metodele de producție și se introduc noi tehnologii în întreprinderile existente. Potențialul țării s-a îmbogățit cu sute de obiective industriale, de transporturi, comunale și sociale moderne.

Vorbitorul a menționat că producția globală a agriculturii a scăzut cu 3,5 la sută, ceea ce a dus la reducerea ritmului de creștere a venitului național.

În conformitate cu hotărîrile Congresului al VII-lea al partidului, am acordat multă atenție eficienței economice — a continuat Gierek. În acest domeniu am realizat un anumit progres. Cu toate acestea, în pofida ritmului foarte rapid de dezvoltare a producției, cerințele sociale continuă să depășească posibilitățile de satisfacere a lor.

Rezultatele obținute în dezvoltarea țării demonstrează că în următorii trei ani vom putea îndeplini prevederile principale ale planului stabilit la Congresul al VII-lea — a declarat primul secretar al C.C. al P.M.U.P. În centrul politicii sociale a partidului se va afla în continuare creșterea salariului real și a veniturilor reale ale populației. Reducerea disproporției între salariul minim și cel mediu va continua și în anii următori.

Abordînd sarcinile privind crearea de condiții favorabile de dezvoltare a producției în toate sectoarele agriculturii, raportul relevă importanța specializării și cooperării în producție în acest domeniu, a creșterii rolului gospodăriilor cooperatiste și de stat, arătînd că anii viitori vor constitui o perioadă importantă în procesul construirii unei baze tehnico-materiale moderne și în agricultura Poloniei.

Referindu-se la sarcinile economice pentru perioada următoare, el a arătat necesitatea pregătirii unui program complex în vederea accelerării proceselor de modernizare a economiei țării. Este necesar, în primul rînd — a spus vorbitorul — să crească aportul potențialului tehnico-științific autohton la elaborarea unor construcții și soluții tehnologice noi. Un factor excepțional de important pentru dezvoltarea accelerată a țării și pentru creșterea eficienței îl constituie consumul rațional de combustibil și energie, de materii prime și materiale. Aceasta face necesară elaborarea în anul 1978 a unui program național complex de dezvoltare a sectorului de combustibil și energie.

În continuare, în raport se subliniază că îndeplinirea cu succes a programului de dezvoltare economico-socială depinde într-o măsură tot mai mare de participarea Poloniei la diviziunea internațională a muncii. Baza pentru aceasta o constituie dezvoltarea schimburilor de mărfuri și a altor forme de cooperare economică cu statele socialiste.

Relevînd atenția acordată în activitatea de partid și de stat perfecționării sistemului de planificare și conducere, raportul subliniază importanța întăririi planificării centrale și a disciplinei în îndeplinirea planului de către toate verigile economice.

În centrul atenției partidului nostru se află în permanență problemele dezvoltării și adîncirii democrației socialiste, perfecționării statului nostru, a spus Edward Gierek, referindu-se, în această ordine de preocupări, la eforturile pentru extinderea participării oamenilor muncii la viața politică și economică, activizarea Seimului în îndeplinirea funcțiilor sale constituționale, perfecționarea activității guvernului, întărirea legalității populare, reforma organelor locale ale puterii de stat.

Formarea omului și dezvoltarea personalității sale constituie principala sarcină a politicii sociale, a activității educative, relevă raportul, subliniind că educarea tinerei generații, pregătirea acesteia pentru a sluji Polonia socialistă este o cauză a întregului partid, stat și popor.

Abordînd problemele vieții de partid, raportul relevă întărirea rîndurilor sale, a unității în jurul Comitetului Central, întărirea legăturilor partidului cu clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea, cu întregul popor.

Menționînd că anul acesta se împlinesc 60 de ani de la cucerirea independenței de către Polonia, după o îndelungată perioadă de robie și dezbinări, raportul a subliniat patriotismul neclintit al poporului, lupta sa plină de abnegație pentru libertate, rolul conducător al forțelor revoluționare și democratice în această luptă. Trebuie să înrădăcinăm în conștiința poporului adevărul incontestabil că numai îmbinarea cauzei independenței naționale cu cauza revoluției sociale, numai constituirea Poloniei populare au creat garanții de nezdruncinat pentru independența sa trainică, suveranitatea sa deplină, securitatea indestructibilă și dezvoltarea cu succes a Poloniei.

Referindu-se la situația internațională, raportul subliniază necesitatea lărgirii și întăririi relațiilor Poloniei cu țările socialiste. Se relevă, de asemenea, că procesul de destindere se sprijină pe noul raport de forțe reale apărut în lume datorită socialismului și faptul că, în același timp, succesul destinderii determină rezistența forțelor care se opun acesteia. Problema cea mai importantă constă, astăzi, în reducerea cursei înarmărilor, a relevat vorbitorul. Împărtășim pe deplin părerea că a sosit timpul să se treacă de la declarațiile privind dezarmarea la măsuri concrete de dezarmare. Ne străduim — a spus Edward Gierek — ca în orice direcție și în orice domeniu al politicii noastre externe să consolidăm poziția internațională a R. P. Polone, să aducem contribuția ei la cauza socialismului și păcii.

Încheierea lucrărilor conferinței

VARȘOVIA 10 — De la trimisul special Agerpres, Gh. Ciobanu:

După dezbateri pe marginea raportului Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, prezentat de Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., marți seara s-au încheiat lucrările celei de-a doua Conferințe Naționale a P.M.U.P.

În luările de cuvînt, delegații au exprimat deplina aprobare față de conținutul raportului, de concluziile formulate și propunerile avansate. De asemenea, vorbitorii, concretizînd sarcinile pentru următorii trei ani, au abordat probleme ce privesc dezvoltarea într-o perspectivă mai amplă a țării în deceniul următor. Aceasta se referă atît la propunerile formulate în sfera activității economice, cît și în domeniul ideologic și de educație, la înlăturarea piedicilor din calea realizării țelurilor propuse, la dinamizarea colectivelor de oameni ai muncii la o activitate din ce în ce mai eficientă. A fost abordată, totodată, o gamă amplă de probleme privind toate aspectele importante ale dezvoltării social-economice a țării. Un loc de seamă în dezbateri l-au ocupat problemele ridicării continue a eficienței economice, dezvoltării democrației muncitorești, perfecționării sistemului de gestiune economică și de conducere.

Forumul comuniștilor polonezi a adoptat rezoluții privind rezultatele de pînă acum și sarcinile de viitor, a trasat direcțiile de acțiune pînă în anul 1980.

În aceeași zi au avut loc lucrările Plenarei a X-a a C.C. al P.M.U.P., care a aprobat rezoluțiile Conferinței Naționale.

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

HANDBAL România — Spania 21-16

MADRID 10 (Agerpres). — Au continuat întrecerile turneului internațional masculin de handbal, care se desfășoară în aceste zile în orașul spaniol La Coruna.

În ziua a treia a competiției, echipa României a întîlnit reprezentativa Spaniei, în fața căreia a cîștigat cu scorul de 21—16 (11—10). După o primă repriză echilibrată, handbaliștii români s-au impus în partea a doua a jocului, obținînd în final o victorie meritată. Principalii realizatori ai echipei române au fost Birtalan și Fölker, care au înscris șase și, respectiv, patru goluri. Din formația gazdă s-au evidențiat Andres și Uria, care au marcat cîte patru puncte.

Echipa U.R.S.S. a învins cu scorul de 23—15 (14—5) formația Franței.

În clasament conduc, neînvinse, echipele României și U.R.S.S. — cîte 4 puncte (cîte un joc mai puțin disputat), urmate de formațiile Spaniei — 4 puncte, Franței și Japoniei — zero puncte.

★

Localitatea norvegiană Skien a găzduit întîlnirea amicală de handbal dintre echipele masculine ale Norvegiei și Ungariei. Handbaliștii din Ungaria au obținut victoria cu scorul de 23—19 (13—11), avîndu-l ca principal realizator pe Peter Kovacs, autorul a opt goluri.

HOCHEI

Programul meciurilor echipei reprezentative

Echipa de hochei pe gheață a țării noastre va susține, în zilele de 2 și 3 februarie, la Oslo, o dublă întîlnire cu echipa Norvegiei. Apoi, reprezentativa noastră va participa, între 17 și 26 februarie, la tradiționala competiție „Cupa federației", care în acest an se va desfășura pe patinoarul artificial „23 August" din Capitală și pe cel de la Poiana Brașov. În afara echipei României, la turneu vor mai participa echipele Dukla Trencin (Cehoslovacia), S.K. Leningrad sau o echipă din Minsk. Jocurile vor avea loc tur-retur.

De asemenea, echipa României va evolua și în cadrul turneului internațional programat între 6 și 10 martie la Berlin alături de formațiile R.D. Germane, Japoniei și Elveției.

vremea

Ieri în țară: Vremea a fost frumoasă, dar rece. Cerul a fost variabil, mai mult senin în vestul și sudul țării. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între minus 14 la Dej și plus 3 grade la Cîmpulung Moldovenesc, Cîmpina și Curtea de Argeș.

Timpul probabil pentru zilele de 12, 13 și 14 ianuarie. În țară: Vremea va continua să se încălzească mai ales la începutul intervalului și va deveni în general umedă. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare, mai frecvente în vestul și nordul țării. Izolat se va produce polei. Vînt moderat cu intensificări de scurtă durată pînă la 60 km pe oră, predominînd din sectorul sud-vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 8 și zero grade, mai coborîte la începutul intervalului în Transilvania, iar maximele între zero și 6 grade, izolat mai ridicate. Ceață frecventă dimineața și seara. **În București:** Vremea va continua să se încălzească ușor. Cerul va fi mai mult noros, îndeosebi în a doua parte a intervalului. Vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt moderat, ceață mai ales dimineața și seara.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

„LE MONDE": „Îngerii iadului" terorizează orașele

Avertisment împotriva unei grave maladii sociale: violența

Cunoscutul publicist francez Pierre Viansson-Ponté consacră un amplu foileton în ziarul „Le Monde" unui fenomen care capătă proporții tot mai îngrijorătoare într-un șir de țări occidentale: exacerbarea violenței în rîndurile tineretului pînă la punctul de a se transforma într-un adevărat pericol social. Iată ce scrie, între altele, ziaristul amintit:

Un urlit sinistru, care se naște în depărtare, străpunge ca un pumnal liniștea orașului, se apropie, asurzește timpanele, devine tunet, amestec de zgomote de nedescris și furie sălbatica. Faruri orbitoare, hipnotice, luminile roșii de poziție care se aprind și se sting spasmodic, siluete care se apropie și se depărtează, într-o fantastică jerbă. Motoarele se ambalează, urlă, frînele scrîșnesc pe asfalt. Umbre negre, pe motociclete negre, în bezna nopții. O imagine de coșmar.

Strada aparține acestor „cavaleri ai motocicletei". Trecătorii sînt cuprinși de teamă. Oare hoarda de motocicliști se va opri? Și, într-adevăr, se oprește. De pe una din motociclete coboară Johnny. Poartă o jachetă din piele, pe care se află imprimat un vultur alb, cu aripile desfăcute, precum și numele de imprumut al acestui „cavaler al motocicletei" — pentru că numele lui cel adevărat l-a uitat de mult. Prietenul său, Dany, poartă, la rîndul lui, o jachetă din același material din care sînt croiți și pantalonii săi „blue jeans". Mototolită, murdară, această jachetă este o adevărată vitrină de expoziție: de ea sînt aninate tot felul de lucruri, lănțișoare, ace de siguranță, insigne și, cusută cu litere mari, o lozincă: „Go to hell" („În iad cu voi toți"). Este crezul vieții sale... Ceilalți, Bob, Nono, Robin, precum și un grup de fete, par copii trase la indigo ale lui Johnny și Dany. În jurul gîtului, pe reverele și spatele jachetelor și bluzoanelor, la centură le atîrnă o adevărată panoplie metalică: cruci de fier și alte decorații naziste din timpul celui de-al doilea război mondial, brasarde, zvastici, pumnale cu emblema SS-ului. Acești copii ai nazismului s-au autobotezat „Îngerii iadului".

Ei acostează cu aroganță pe trecători, îi obligă să părăsească trotuarul și să meargă pe partea carosabilă a străzii, lovesc cu sălbăticie pe cei care se împotrivesc. Pentru a se amuza, izbesc cu sete automobilele parcate, le smulg antenele radio, le sparg parbrizele. Apoi, plictisindu-se, coboară într-o stație de metro și intră într-unul din trenuri, unde încep să insulte și să brutalizeze pe „nespălați" — muncitorii care vin de la lucru. Plictisindu-se și de această distracție, intră într-un restaurant, pun stăpînire pe tonomat, încep să răstoarne mese și scaunele, sparg sticlele. Clienții, terorizați, nu îndrăznesc să intervină.

Victimele favorite ale acestor derbedei: negrii, arabii, evreii și, în general, străinii, imigranții și, bineînțeles, bătrînii, infirmii, cei slabi, care nu îndrăznesc să le reziste. Să-i ascultăm pe unul dintre acești „Îngeri ai iadului", pe Dany: „Eu, unul, sînt partizan al ordinii, pentru că Franța are nevoie cu adevărat de ordine. Regimul actual nu știe să meargă spre dreapta. Naziștii erau cu adevărat oameni puternici; orice s-ar spune, Hitler, la vremea lui, a fost cineva. Era unul ca și noi, dar de un milion de ori mai puternic". Și, deodată, într-un acces de fanatism, începe să urle: „Heil Hitler, tatăl nostru, al tuturor, fratele nostru într-ale iadului!".

Aceste cuvinte delirante sînt rezultatul unui amestec în care intră și lipsa oricărei logici, și incultura, și disperarea. Asemenea tineri par a trăi într-o lume a lor, izolată, inconjurați de fantasmele lor fascizante, dar în realitate sînt oricînd gata să-și ofere serviciile cînd se va ivi ocazia. Ei așteaptă această ocazie, o pîndesc. Ceea ce iubesc mai presus de orice sînt încăierările. Înarmați cu bare de fier, cu lanțuri de bicicletă, cu pumnale și chiar cu pistoale și carabine cu țeava tăiată, se măsoară cu bandele rivale, cu polițiștii, cărora, de regulă, le este teamă de acești sălbatici și îi evită, mulțumindu-se, de cele mai multe ori, doar să le verifice actele și apoi să-i lase în pace.

De ce este nevoie, s-ar putea întreba cititorii, să consacrăm un articol acestor „Îngeri ai iadului"? De obicei, de gunoaie, de rebuturi, de scursori nu vorbești — continuă ziaristul francez. Întorci capul, îți astupi nasul și atîta tot. Acești huligani sînt rebutul monstruos al societății noastre. Să întoarcem, așadar, capul și să ne vedem de drum. Din păcate însă — vai! — lucrurile nu stau atît de simplu. Nu stau atît de simplu întrucît, de la o vreme încoace, acești „Îngeri ai iadului" încep să iasă din vizuinele lor ca șobolanii din găurile unde stau ascunși; și tot ca șobolanii adulmecă cu boturile umede în căutarea pradei. O carte recent apărută — „În haine de piele, gata de încălerare" — și din care am extras multe din amănuntele pomenite mai sus, dezvăluie adevăruri aproape de necrezut. Lectura acestei cărți — autorul ei se numește Maurice Lemoine — este, pe alocuri, de nesuportat. Orizonturile, sau mai degrabă abisurile, pe care le deschide sînt de-a dreptul înspăimîntătoare. Și atunci putem să întoarcem capul, putem să ignorăm toate aceste lucruri? Dimpotrivă! Trebuie să atragem atenția asupra acestei plăgi purulente, asupra acestei putreziciuni, fie numai pentru simplul motiv de a pune în gardă pe cei care, eventual, ar fi tentați să recurgă, pentru scopurile lor egoiste, la serviciile acestor „Îngeri ai iadului", riscînd astfel să dezlănțuie, ca și „ucenicul vrăjitor", o furtună pe care nu ar mai putea s-o stăpînească — încheie considerațiile sale publicistul francez.

cinema

● **Floare la ureche:** VICTORIA 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Vacanță la unchiul Toma:** TIMPURI NOI — 9; 11; 13; 15; 17; 19.
● **Dantelăreasa:** SCALA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, CAPITOL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, FAVORIT — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Pămînt fierbinte:** EFORIE — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Diamantele negre:** PATRIA — 9,15; 12,30; 16; 19,15.
● **Scaramouche:** LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Mama:** DOINA — 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,45; 20, DRUMUL SĂRII — 16; 18; 20.
● **Aventurile maimuței Nuky:** FLAMURA — 9.
● **Riul care urcă muntele:** FLAMURA — 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20, CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Cîntecul lebedei:** GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, MIORIȚA — 9,15; 11,45; 14,15; 17; 19,45.
● **Regăsire:** BUZEȘTI — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Evadați din viitor:** FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, BUCUREȘTI — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Pe aripile vîntului:** PALATUL SPORTURILOR ȘI CULTURII — 17.
● **Împușcături sub clar de lună:** CINEMA STUDIO — 10; 12; 14; 16; 18; 20, GIULEȘTI — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, TOMIS — 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20.
● **Rambi** — 9,45; 11,45, **Escrocii dorm în pace** — 14, **Visul unei nopți de iarnă** — 16,15, **Al 41-lea** — 18,30; 20,30: CINEMATECA.
● **Condurul și trandafirul:** EXCELSIOR — 9; 12,30; 16; 19,30, GLORIA — 9; 12,15; 16; 19,15.
● **Sărbătoarea sălbatică** — 9; 11, **Fair-play** — 13,30; 16; 18; 20: BUCEGI.
● **Omul liniștit:** LIRA — 15,30; 19.
● **Comoara din lacul de argint:** FERENTARI — 10,30; 15,30; 18; 20.
● **Melodiile Broadwayului:** COTROCENI — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, ARTA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20.
● **Imposibila poveste de dragoste:** PROGRESUL — 16; 18; 20.
● **Floare de cimp:** VIITORUL — 15,30; 17,45; 20.
● **Mateiaș giscarul:** FLOREASCA — 15,30.
● **Poruncă întunecată:** FLOREASCA — 18; 20, MUNCA — 15,45; 18; 20.
● **Melodiile nopții albe:** POPULAR — 16; 18; 20.
● **Al șaptelea cartuș:** COSMOS — 16; 18; 20.
● **Noi aventuri cu Tom și Jerry** — 9,30, **Oaspeți de seară** — 11,30; 13,30; 16; 18; 20: FLACĂRA.

teatre

● Teatrul Național București (sala mare): **Richard al III-lea** — 19,30, (sala mică): **Comedie de modă veche** — 19,30, (sala Atelier): **Destine** — 19.
● Filarmonica „George Enescu" (sala mică a Palatului): **MOZART. Integrala sonatelor pentru clavecin și vioară** — 20.
● Opera Română: **Seară vieneză** — 19.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala Schitu Măgureanu): **Undeva, o lumină** — 19,30, (sala Grădina Icoanei): **Elisabeta I** — 19,30.
● Teatrul Mic: **Profesiunea doamnei Warren** — 19,30.
● Teatrul de comedie: **Nicnic** — 19,30.
● Teatrul „Nottara" (sala Magheru): **Micul infern** — 19,30, (sala Studio): **Ultima cursă** — 19.
● Teatrul Giulești: **Războiul vacii** — 19,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Salutări de la Vasile** — 19,30.
● Ansamblul artistic „Rapsodia română": **După datina străbună** — 19,30.
● Teatrul „I. Vasilescu": **Bal la revistă (premieră)** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă": **Recreația mare** — 17.
● Circul București: **Vedetele circului din Sofia** — 19,30.

In favoarea unei soluționări juste a problemei cipriote

● Primul ministru al Greciei salută declarațiile noului premier al Turciei ● Convorbirile secretarului general al O.N.U. la Ankara

ATENA 10. — Primul ministru al Greciei, Constantin Karamanlis, a salutat marți, într-o declarație făcută presei, intenția noului premier al Turciei, Bülent Ecevit, de a acționa în direcția reglementării pașnice a crizei cipriote, precum și a divergențelor dintre Turcia și Grecia.

După cum s-a anunțat, Bülent Ecevit a subliniat, la întîlnirea cu secretarul general al O.N.U., că interesele comune ale celor două țări depășesc cu mult diferendele ce le separă în prezent și că noul guvern turc va depune toate eforturile necesare „pentru a găsi soluții juste și durabile problemelor bilaterale".

ANKARA 10. — Secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, aflat într-o vizită oficială în Turcia, a fost primit de președintele țării, Fahri Korutürk, după care a avut o întrevedere cu Suleyman Demirel, liderul opoziției, fost prim-ministru.

La sfîrșitul întrevederilor, secretarul general al O.N.U. a declarat că „în Turcia se constată o tendință generală favorabilă reluării convorbirilor intercomunitare" cipriote.

Activitate diplomatică privind situația din Orientul Mijlociu

RIAD — La Riad s-au încheiat marți convorbirile dintre regele Khalid al Arabiei Saudite și șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, asupra situației din Orientul Mijlociu și din zona Golfului.

KUWEIT. — Președintele Algeriei, Houari Boumediene, și-a încheiat marți vizita întreprinsă în Kuweit, unde a avut convorbiri cu emirul Kuweitului, șeicul Jaber Al-Ahmed Al-Sabah. După cum informează agențiile de presă, discuțiile au fost consacrate situației din Orientul Apropiat și relațiilor bilaterale.

În aceeași zi, președintele Algeriei a făcut o vizită la Amman, unde a avut o convorbire cu regele Hussein al Iordaniei privind situația din Orientul Mijlociu și din lumea arabă.

ROMA — Aflat în vizită la Roma, ministrul de externe al Israelului, Moshe Dayan, a fost primit de președintele Italiei, Giovanni Leone, și de premierul italian, Giulio Andreotti. El a avut, de asemenea, convorbiri cu ministrul italian al afacerilor externe, Arnaldo Forlani. Au fost abordate aspecte ale relațiilor bilaterale, precum și probleme privind situația din Orientul Mijlociu.

Realizări și proiecte economice în țările în curs de dezvoltare

LAGOS. — Într-un mesaj adresat participanților la seminarul național de la Ibadan în problemele planificării, șeful guvernului nigerian, Olusegun Obasanjo, s-a pronunțat pentru promovarea unei noi linii economice. În agricultură, relevă mesajul, trebuie să se pună accentul asupra dezvoltării cooperativelor, ceea ce facilitează aplicarea tehnicilor agricole moderne. Șeful guvernului nigerian a chemat, în același timp, la intensificarea eforturilor în direcția creării unei industrii proprii, subliniind că Nigeria nu trebuie să rămînă o piață de desfacere a mărfurilor produse de țările industrializate. În contextul problemelor industrializării, el a menționat că organelor locale, pe lîngă funcțiile administrative, le vor reveni și sarcini legate de dezvoltarea producției și comerțului.

TEHERAN. — La Sar Cheshmeh, în Iran, va fi construit un complex de prelucrare a cuprului cu o capacitate anuală de producție de 158 000 tone. Complexul, care va necesita investiții de 143 milioane dolari, urmează să intre în producție în 1980.

CARACAS. — Banca Centrală a Venezuelei a informat că pe parcursul anului trecut a înregistrat venituri în devize în valoare de 11 335 000 000 dolari. Principalele surse de devize ale țării le-au constituit petrolul (7,575 miliarde dolari) și fierul (147 milioane).

KINSHASA. — Societatea minieră a regiunii Kivu (Sominki) din Zair procedează la reorganizarea industriei extractive, în vederea sporirii producției de cositor. S-au alocat 2 milioane zairi pentru investiții în vederea depistării de noi rezerve de cositor și a îmbunătățirii instalațiilor și echipamentului din exploatările existente. De asemenea, vor fi achiziționate echipamente și instalații pentru deschiderea exploatării zăcămintelor de cositor de la Manoto.

BRASILIA. — La Curtiba, în statul Parana din Brazilia, va fi construit un teleferic destinat transportului calcarului necesar fabricii de ciment de la Rio Branco. Telefericul, care va fi una dintre cele mai mari instalații de acest fel din lume, va avea o capacitate de transport de 600 tone pe oră și va dezvolta o viteză de deplasare de 5 m pe secundă. Investițiile prevăzute pentru realizarea acestei instalații se ridică la 11 milioane dolari.

ABU DHABI. — Societatea britanică „Hunting Geological Surveyes" a semnat cu Emiratele Arabe Unite un contract de 2,5 milioane dolari pentru efectuarea unor prospecțiuni geologice sistematice, în scopul depistării resurselor minerale exploatabile. Se acordă atenție, îndeosebi, determinării cu exactitate a resurselor exploatabile de cupru, crom, sulf, plumb și cositor. Prospecțiunile geologice anterioare au permis descoperirea unor zăcăminte exploatabile de aur la Wailevu și Cakandrove.

CIUDAD DE MEXICO. — În cadrul informării anuale prezentate șefului statului mexican, Jose Lopez Portillo, directorul Institutului național al cafelei, Fausto Cantu Pena, a făcut cunoscut că, în 1977, exporturile de cafea ale Mexicului s-au ridicat la 478 milioane dolari.

P. C. din Austria se pronunță pentru extinderea sectorului de stat în economie

VIENA 10 (Agerpres). — Într-un articol apărut în revista „Weg und Ziel", președintele P.C. din Austria, Franz Muhri, a expus poziția partidului într-o serie de probleme economice cu care este confruntată Austria. El a subliniat necesitatea unei politici economice care să corespundă intereselor naționale. Partidul Comunist din Austria — a arătat el — cere extinderea sectorului industriei naționalizate. În prezent, Austria importă din țările C.E.E. o serie de produse pe care ar putea să le realizeze singură — se relevă în articol — ceea ce ar permite asigurarea unui număr mai mare de locuri de muncă. Partidul comunist cere, de asemenea, dezvoltarea multilaterală a relațiilor economice cu țările socialiste, încheierea unor acorduri pe termen lung cu ele.

COPENHAGA

Convorbiri între delegațiile P. C. R. și P. C. din Danemarca

COPENHAGA 10 (Agerpres). — O delegație a Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Constantin Dăscălescu, secretar al C.C. al P.C.R., și din care fac parte tovarășii Constantin Matei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., și Dumitru Turcuș, membru al Colegiului Central de Partid, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., face o vizită de prietenie în Danemarca, la invitația Partidului Comunist din Danemarca.

Luni, delegația P.C.R. a avut convorbiri, la Copenhaga, cu tovarășii Joergen Jensen, președintele P.C. din Danemarca, Ib Noerlund, Poul Emanuel și Ivan Hansen, membri ai Biroului Politic, secretari ai C.C. al partidului, și Joern Christensen, secretar al C.C.

Cu acest prilej, din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R., a fost transmis tovarășului Joergen Jensen, întregii conduceri a P.C. din Danemarca un salut cordial și cele mai bune urări de succes în activitatea ce o desfășoară în interesul oamenilor muncii din Danemarca.

Mulțumind pentru mesaj, președintele P.C. din Danemarca a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut călduros și urări de succese tot mai mari poporului român în construirea socialismului.

În cursul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă cordială, tovărășească, delegațiile s-au informat reciproc cu privire la activitatea și preocupările celor două partide și au avut un schimb de vederi asupra unor probleme actuale ale situației internaționale, ale mișcării comuniste și muncitorești.

Ședința Prezidiului C. C. al U. C. I.

BELGRAD 10 (Agerpres). — Agenția Taniug informează că la Belgrad a avut loc ședința Prezidiului C.C. al U.C.I., care a examinat tezele pentru pregătirea documentelor celui de-al XI-lea Congres al U.C.I., Stane Dolanț, secretar al Comitetului Executiv al Prezidiului C.C. al U.C.I., a prezentat un raport.

Decorarea tovarășului Gustav Husak cu Ordinul Republicii

PRAGA 10 (Agerpres). — Adunarea Federală a R. S. Cehoslovace a conferit tovarășului Gustav Husak, secretar general al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace, Ordinul Republicii cu prilejul celei de-a 65-a aniversări a zilei sale de naștere, anunță agenția C.T.K.

LANSAREA NAVEI „SOIUZ-27"

MOSCOVA 10 (Agerpres). — Agenția T.A.S.S. anunță că, în conformitate cu programul de cercetare a spațiului cosmic, la 10 ianuarie, ora 15,26, ora Moscovei, în Uniunea Sovietică a fost lansată nava cosmică „Soiuz-27", pilotată de un echipaj format din Vladimir Djanibekov, comandantul navei, și Oleg Makarov, inginer de bord.

Programul de zbor prevede cuplarea navei „Soiuz-27" de stația orbitală pilotată „Saliut-6" și efectuarea la bordul acesteia de cercetări și experiențe comune de către două echipaje. Sistemele de bord ale navei „Soiuz-27" funcționează normal. Cosmonauții se simt bine. Echipajul a început îndeplinirea programului de zbor.

★

Comandantul navei „Soiuz-27", locotenent-colonel Vladimir Djanibekov, s-a născut în 1942 în localitatea Iskandar (Uzbekistan), iar în 1965 a absolvit Școala superioară militară de aviație din Eisk. Inclus în 1970 în grupul de cosmonauți, V. Djanibekov a participat la dirijarea zborului mai multor nave și stații cosmice.

Inginerul de bord Oleg Makarov, pilot cosmonaut, Erou al Uniunii Sovietice, s-a născut în 1933 în localitatea Udomlia, regiunea Kalinin. În 1957 a absolvit Școala superioară tehnică „Bauman" din Moscova, fiind inclus în grupul cosmonauților în 1966. El a efectuat primul zbor în Cosmos în septembrie 1973, la bordul navei „Soiuz-12", în calitate de inginer de bord.

PORTUGALIA

Activitate politică privind formarea unui nou guvern

LISABONA 10 (Agerpres). — O intensă activitate politică a marcat în ultimele zile situația din Portugalia, caracterizată prin eforturile depuse în vederea constituirii unui nou guvern. Întrunit la Lisabona, Comitetul Național al Partidului Socialist Portughez a ratificat o moțiune a Secretariatului Național cu privire la o actualizare a liniei politice a P.S.P., abandonînd formula de guvernare exclusiv socialistă în favoarea unei formule ce prevede „un guvern de bază socialistă, căruia să i se alăture personalități aparținînd altor formațiuni" — menționează agenția A.N.O.P.

Ca urmare a aprobării primite din partea organului suprem al P.S.P., secretarul general al partidului, Mario Soares, premier demisionar, și-a exprimat încrederea în posibilitatea obținerii unor acorduri cu celelalte principale partide politice în cursul consultărilor pe care continuă să le desfășoare.

Partidele social-democrat și Centrul democratic și social au avut, de asemenea, reuniuni ale comitetelor naționale, în cadrul cărora au fost reafirmate punctele de vedere cunoscute privind componența viitorului guvern, fără participarea comuniștilor.

Adresîndu-se, în cadrul unui miting, militanților comuniști reuniți la Sacavem (Lisabona), secretarul general al P.C.P., Alvaro Cunhal, a arătat că partidul se va opune unui guvern în care socialiștii să colabореze cu alte partide, cum sînt C.D.S. sau P.P.D., întrucît, a precizat el, „este dificil de imaginat ca posibil un acord între P.S.P. și P.C.P. care să poată fi pus în aplicare de miniștri ai C.D.S.". Totuși, a adăugat Cunhal, P.C.P. „va face tot posibilul pentru a se ajunge la un acord cu socialiștii", menționînd că în cursul negocierilor s-au obținut progrese. Totodată, secretarul general al P.C.P. a subliniat necesitatea unității oamenilor muncii pentru apărarea regimului democratic în Portugalia.

„Cei ce decid asupra componenței guvernului sînt italienii înșiși"

Reacții la un interviu al ambasadorului S.U.A. în Italia

ROMA 10 (Agerpres). Secretarul Comisiei pentru afacerile externe a Camerei deputaților a Italiei, Carlo Francanzani (democrat-creștin), a adresat ministrului afacerilor externe, Arnaldo Forlani, o interpelare cu privire la amestecul unor oficialități americane în problemele interne ale Italiei — relatează agenția ANSA. La baza acestei interpelări se află și apariția, în ultimul număr al publicației italiene „Epoca", a unui interviu al ambasadorului S.U.A. la Roma, Richard Gardner, care, deși afirmă că „viitorul politic al Italiei trebuie decis de italieni", a adăugat: „Ca aliați și prieteni, noi avem însă dreptul să ne exprimăm punctul de vedere asupra căruia nu există nici un dubiu: noi nu dorim partide comuniste în guvernele din Europa occidentală".

În legătură cu aceasta, într-un articol de fond, apărut marți, ziarul „L'Unità", organul P.C. Italian, subliniază: „Trebuie să fie clar faptul că cei ce decid în legătură cu componenta guvernului italian sînt italienii înșiși".

Recrudescența actelor de violență în Italia

ROMA 10 (Agerpres). — Prima zi a săptămînii a fost marcată în Italia de o continuare a actelor de violență, agenția France Presse relatînd că grupările de extremă dreaptă și-au intensificat acțiunile. Astfel, la Genova cinci tineri au fost atacați și răniți grav de un grup de membri ai unei organizații neofasciste, incidente asemănătoare fiind semnalate și în alte orașe, printre care Napoli și Messina. Pe de altă parte, agenția citată relevă că luni seara în mai multe localități sediile organizațiilor locale ale diferitelor formațiuni politice au fost atacate cu bombe artizanale de elemente teroriste.

În fața acestei situații, guvernul italian, reunit într-o sesiune de urgență, a adoptat o serie de măsuri, printre care întărirea efectivelor poliției în orașe. Totodată, poliția a format baraje pe căile de acces spre Roma și au fost instituite posturi de pază în apropiere de sediile partidelor politice și în fața școlilor, relatează la rîndul său corespondentul agenției Associated Press.

Pe de altă parte, primarul Romei, Giulio Carlo Argan, a făcut un apel către populația capitalei italiene „la mobilizare și la vigilență împotriva terorismului". Totodată, el a condamnat actele de violență întreprinse de elementele extremiste, arătînd că aceste acțiuni au drept scop să lovească în viața democratică a țării.

agențiile de presă transmit:

Convorbiri la Berlin. Erich Honecker, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, secretar general al C.C. al P.S.U.G., l-a primit pe vicepreședintele Republicii Irak, Taha Moheddin Maruf. Au fost abordate chestiuni de interes bilateral, precum și unele probleme internaționale, îndeosebi situația din Orientul Mijlociu.

Un interviu al secretarului general al P.C. din Chile. Într-un interviu acordat ziarului „El Pais", care apare la Madrid, secretarul general al Partidului Comunist din Chile, Luis Corvalan, a afirmat dorința comuniștilor chilieni de instituire a unui guvern larg reprezentativ, care să la naștere pe baza înțelegerii și conlucrării partidelor Unității Populare și Democrației Creștine. Luis Corvalan a arătat că așa-numita „consultare națională", organizată la 4 ianuarie de șeful juntei militare, Augusto Pinochet, nu reprezintă decît o farsă.

Convorbiri sovieto—japoneze. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Aleksei Kosighin, l-a primit marți pe ministrul de externe al Japoniei, Sunao Sonoda, cu care a avut un schimb de opinii în probleme privind relațiile sovieto-japoneze și situația internațională.

În Consiliul de Securitate. Ziaristul sud-african Donald Woods, de la „Daily Dispatch", va lua cuvîntul în cadrul dezbaterilor Consiliului de Securitate al O.N.U., din această lună, pe marginea politicii de apartheid a guvernului sud-african. Consiliul de Securitate are posibilitatea de a invita — în baza Cartei O.N.U. — persoane particulare spre a fi audiate în acest cadru, atunci cînd se consideră că ele pot furniza informații utile asupra problemei în dezbatere. Deși nu face parte din comunitatea de culoare din Africa de Sud, ziaristul sud-african s-a ridicat cu fermitate în sprijinul apărării drepturilor legitime ale acestei populații.

În R. P. Chineză continuă să se desfășoare lucrările Adunărilor provinciale ale Reprezentanților Populari. După cum transmite agenția China Nouă, recent s-au întrunit în sesiune reprezentanții populari din provinciile Liaonin, Heilungkiang, Kiangsu, Kansu și Șensi, în cadrul cărora au fost aleși președinții și ceilalți membri ai comitetelor revoluționare din provinciile respective și au fost stabilite planurile de dezvoltare economico-socială pe anii următori.

La Universitatea Ottawa s-a inaugurat o decadă românească, în cadrul căreia sînt organizate expozițiile „Lupta poporului român pentru unitate și independență națională oglindită în artele plastice", „Centenarul independenței României" și Expoziția de gravură Gy. Szabo Bela.

Pentru valorificarea moștenirii culturale africane. Sub egida UNESCO, la Nairobi au început lucrările primei adunări africane pentru protecția muzeelor, monumentelor și altor locuri de interes istoric. La lucrări participă reprezentanți din Togo, Ghana, Benin, Zair, Coasta de Fildeș, Senegal, Egipt și Kenya. Sînt examinate, în special, probleme privind formarea personalului calificat, în fiecare țară africană, care să contribuie la păstrarea și valorificarea moștenirii culturale și a tradițiilor muzeistice.

Relațiile franco-tunisiene. Președintele Franței, Valéry Giscard d'Estaing, l-a primit pe primul ministru al Tunisiei, Hedi Nouira, cu care a conferit în probleme privind relațiile dintre cele două țări și situația din Orientul Apropiat.

Reuniunea forțelor de stînga venezuelene, la care iau parte M.A.S., P.C. din Venezuela, M.I.R. și Mișcarea Electorală a Poporului, are pe ordinea de zi analizarea posibilităților de desfășurare a unor acțiuni comune în general, precum și în perspectiva alegerilor prezidențiale. Anunțîndu-și acordul pentru participarea la reuniunea de miercuri a forțelor de stînga venezuelene — convocată la inițiativa Mișcării pentru Socialism (M.A.S.) — Mișcarea de Stînga Revoluționară s-a pronunțat pentru prezentarea, în cadrul scrutinului prezidențial din decembrie, a unui candidat unic al stîngii la funcția supremă în stat.

Dezbateri parlamentare. La Londra au fost reluate lucrările Parlamentului britanic. După cum apreciază observatorii politici, în cadrul problemelor ce vor fi dezbătute la actuala sesiune un loc important îl ocupă problemele bugetare.

Ninsori abundente în Grecia. Ca urmare a înrăutățirii situației atmosferice, în Grecia, autoritățile au decretat starea de urgență în opt departamente, în care sute de sate sînt lipsite de curent electric și se află blocate de zăpada căzută în cantități neobișnuite pentru această țară. Operațiunile de salvare sînt desfășurate cu participarea armatei și a jandarmeriei, pentru a oferi sinistraților hrană și alte produse necesare. Puternice viscole înregistrate începînd de joia trecută au provocat moartea a opt persoane.

Negocierile privind viitorul bazelor militare americane din Filipine

MANILA 10 (Agerpres). — La Manila au fost reluate convorbirile dintre Filipine și Statele Unite cu privire la viitorul bazelor militare americane de pe teritoriul filipinez. După cum a declarat președintele Ferdinand Marcos, care conduce delegația țării sale la actualele convorbiri, Filipinele sînt hotărîte să obțină anularea dreptului de extrateritorialitate de care beneficiază bazele S.U.A., precum și trecerea deplină a acestor baze, inclusiv a personalului militar american, sub jurisdicția filipineză.

Obiectul acestor convorbiri, începute anul trecut, la cererea guvernului Filipinelor, îl constituie baza aeriană Clark și cea navală din golful Subic — două dintre ultimele mari baze americane din Asia de sud-est. Delegația S.U.A. la negocieri este condusă de Richard Holbrooke, asistent al secretarului de stat pentru problemele Asiei de est și Pacificului.

Ca-n povestea „ucenicului vrăjitor"...

Jocurile speculative cu dolarul de la bursele din Occident par să scape de sub control

Noul an a debutat într-o zodie de furtună pentru dolarul american, care, încă din prima zi de activitate la bursele de schimb, și-a reluat rostogolirea pe panta devalorizării. Nici angajamentul formal al Administrației de a susține în viitor moneda americană, nici schimbarea președintelui Băncii federale de rezerve a S.U.A. n-au împiedicat dolarul să atingă zilele trecute noi recorduri... de scădere în raport cu devizele altor țări capitaliste. În cercurile financiare vest-europene și japoneze crește temerea că degringolada persistentă a cursului monedei americane la bursele din Frankfurt, Zürich, Paris, Tokio etc. tinde să ducă relațiile financiare internaționale la un impas, cu consecințe imprevizibile.

Într-adevăr, deși datează nu de azi, de ieri, **criza dolarului s-a agravat continuu de la începutul verii trecute.** Consilierii economici ai Casei Albe explicau la un moment dat deteriorarea progresivă a monedei americane prin deficitul deosebit de ridicat al balanței comerciale a S.U.A.: circa 30 miliarde de dolari în 1977 — de 5 ori mai mult decît în 1976, care deficit s-ar datora, potrivit aceloraşi experți, dezechilibrului în relațiile comerciale cu Japonia, ale cărei produse deosebit de competitive invadează piața S.U.A., dar îndeosebi creșterii vertiginoase a importurilor de petrol.

Pornind de la aceste constatări, Statele Unite și-au propus să restabilească echilibrul balanței lor comerciale, acționînd pe două fronturi. Mai întîi, prin **măsuri de reducere a importurilor de petrol** și, în acest scop, Administrația S.U.A. a elaborat un amplu program energetic. Dar, deocamdată, acesta este blocat în Congres de acțiunile lobby-ului petrolier și nimeni nu știe exact ce se va întîmpla cu el.

Al doilea front este cel al **acțiunilor politico-monetare menite să determine Japonia să cumpere mai mult din S.U.A. și să vîndă mai puțin pe piața americană.** Aceasta era obiectivul urmărit de partea americană prin negocierile care au avut loc la Washington și Tokio în cursul anului 1977. Drept urmare, în luna decembrie, după ce a fost remaniat guvernul Fukuda, Japonia a luat noi măsuri de stimulare a importurilor. Statele Unite n-au fost însă satisfăcute, deoarece ele consideră că măsurile amintite nu marchează o schimbare radicală în politica comercială niponă. Lăsînd dolarul să „filcze", adică să se deprecieze în raport cu yenul, Statele Unite urmăresc, pe de o parte, să sporească competitivitatea produselor americane pe piața niponă, iar, pe de altă parte, să frîneze importurile din Japonia.

Numai că socotelile făcute nu s-au potrivit cu cele de pe piața internațională. Anul trecut, yenul s-a „scumpit" cu 20 la sută în raport cu dolarul, însă excedentul Japoniei în relațiile comerciale cu S.U.A., evaluat la 10 miliarde de dolari, nu s-a diminuat. Mai mult: ceea ce inițial părea un aspect limitat la infruntarea dintre dolar și yen, a devenit treptat un fenomen general. Aidoma unei stînci care se prăvălește din vîrful unui munte, **dolarul a antrenat în „căderea" sa toate monedele „slabe" din lumea capitalistă.** Corespunzător, devalorizarea dolarului a atras revalorizarea monedelor „forte", ceea ce a slăbit pulsul economic în Japonia și R.F. Germania, țări care, alături de S.U.A., urmau să joace rolul „locomotivelor" în relansarea economiei capitaliste. Astfel, temerile care existau în Occident în legătură cu prelungirea și chiar accentuarea relațiilor economice au devenit și mai mari.

Însă principalul motiv de neliniște îl constituie nu atît dezordinea monetară în sine, cît faptul că sub presiunea forțelor stihinice ale pieței, inclusiv piața capitalurilor, evenimentele tind să scape de sub control. **Ca în povestea „ucenicului vrăjitor", Statele Unite par să nu mai poată stăpîni stihiile dezlănțuite la bursele de schimb.** Ce a intervenit nou? Datorită deficitelor permanente și mereu în creștere înregistrate de balanța de plăți americană după 1956, **în afara frontierelor S.U.A. s-a acumulat o uriașă sumă de dolari** — peste 500 miliarde — cu mult mai mare chiar decît masa monetară aflată în circulație în Statele Unite. Asupra unei circulații externe atît de mari a dolarului autoritățile financiare americane au posibilități tot mai reduse de a-și exercita influența. Spațiul de manevră la bursele de schimb a devenit tot mai mic.

Deși sistemul monetar internațional de la Bretton Woods (1944) s-a prăbușit după suspendarea, în 1971, a convertibilității dolarului în aur, moneda americană a continuat să se bucure de aceleași privilegii (monedă de rezervă, principal instrument în decontările internaționale) care i-au fost acordate în cadrul vechii ordini valutar-financiare. Aceasta permite Statelor Unite să-și plătească importurile cu propria monedă, în timp ce alte țări sînt obligate să le achite în devize străine, obținute fie din exporturi, fie din împrumuturi, care, mai devreme sau mai tîrziu, trebuie să fie rambursate. Cu alte cuvinte, pentru a-și finanța deficitele, S.U.A. pot emite cîți dolari vor, pe care să-i răspîndească apoi în toată lumea.

Or, tocmai aici se află **originile** repetatelor și tot mai puternicelor furtuni de la bursele de schimb din Occident. Pe măsura devalorizării monedei americane, deținătorii străini de dolari caută să se debaraseze de ei, preschimbîndu-i în devize mai stabile — yeni, mărci sau franci elvețieni. Astfel, țările cu monede „forte" sînt nevoite, pentru a nu-și deteriora situația economică, să intervină pe piețele lor de schimb, în scopul echilibrării cererii și ofertei. Iar atunci cînd, de pildă, Bundesbankul (Banca federală a R.F.G.) intervine la bursa din Frankfurt pe Main, cumpărînd dolari în schimbul mărcilor vest-germane, înseamnă, de fapt, că R.F.G... finanțează deficitul conturilor externe americane. Asemenea situații nu pot să nu adîncească contradicțiile interoccidentale și, în plus, să împingă lucrurile pînă la un punct în care orice măsură de redresare a situației ar putea să se dovedească tardivă. Sporirea necontenită a masei de dolari în afara frontierelor S.U.A. pune problema limitelor intervențiilor pe piețele de schimb.

Astfel de probleme preocupă însă nu numai cercurile financiare, ci și pe oamenii politici din Occident. La insistențele tot mai mari ale țărilor vest-europene și, în special, ale Japoniei — transmit agențiile internaționale de presă — **Statele Unite s-au decis miercurea trecută să intervină direct pentru a susține dolarul** — fapt fără precedent în ultimii 5 ani. În acest sens, S.U.A. au primit un credit de 20 de miliarde de dolari în devizele solicitate pe piețele de schimb, sumă cu care vor cumpăra propria monedă. Această amplă operațiune internațională de sprijinire a monedei S.U.A. a contribuit la ameliorarea poziției dolarului. Dar, după cum scrie agenția France Presse, redresarea monedei americane nu poate fi privită decît ca „o pauză a cărei durată nimeni n-o poate prevedea".

Implicațiile acestei situații sînt cu atît mai profunde cu cît evenimentele de pe piețele monetare din Occident se repercutează nu numai asupra țărilor capitaliste dezvoltate, dar și asupra celorlalte state, în special a celor în curs de dezvoltare. Deoarece o bună parte din încasările din exporturi ale țărilor rămase în urmă sînt în dolari, devalorizarea monedei americane diminuează posibilitățile de import — și așa reduse — ale acestor state, iar prin aceasta afectează grav eforturile lor de dezvoltare, adîncește și mai mult decalajele dintre bogați și săraci — cu toate consecințele negative ce decurg de aici asupra întregii economii mondiale.

Instabilitatea monetară nu poate avea decît urmări nefavorabile asupra ansamblului comunității internaționale. Este de aceea în interesul tuturor să se caute nu doar paliative, ci soluții viabile, eficiente. Tocmai de aceea se pune cu o acuitate tot mai mare la ordinea zilei **crearea unui nou sistem monetar internațional, sănătos și echitabil,** care să asigure întărirea monedelor naționale, statornicirea unor cursuri de schimb reale și stabile, iar prin aceasta să se favorizeze dezvoltarea largă a schimburilor economice internaționale, în concordanță cu aspirațiile de progres și bunăstare ale tuturor popoarelor lumii.

Gh. CERCELESCU

DE PRETUTINDENI

● S-A ÎNTÎMPLAT LA 1 IANUARIE 1940. Publicistul francez Arthur Conte a avut originala idee de a reda, într-un volum apărut în primele zile ale acestui an, întîmplările petrecute cu 38 de ani în urmă, respectiv la 1 ianuarie 1940. Era perioada așa-numitului „drôle de guerre" („războiul ciudat"), cînd forțele franceze și cele hitleriste se înfruntau de-a lungul celor două linii de apărare, Maginot și Siegfrid. Conte a avut ideea de a stabili cu exactitate unde se aflau și ce făceau acum 38 de ani un șir de oameni politici cunoscuți ai Franței de astăzi. Între altele, cititorii pot afla că președintele Giscard d'Estaing era elev la liceul din Clermont-Ferrand, actualul prim-ministru, Raymond Barre, urma cursurile de filozofie ale Universității din insula Réunion, François Mitterrand, prim-secretar al partidului socialist, ceva mai în vîrstă pe acea vreme (23 de ani), era sergent pe frontul din Ardeni, unde supraveghea săparea unor șanțuri antitanc, în timp ce secretarul general al partidului comunist, Georges Marchais, își făcea ucenicia ca tînăr lucrător metalurgist într-o fabrică din regiunea pariziană.

● DUPĂ 44 DE ANI DE CARIERĂ. Cunoscutul ziarist american Cyrus Sulzberger s-a retras, la începutul acestui an, din activitatea publicistică. Cu acest prilej, el și-a sintetizat experiența gazetărească de peste patru decenii într-un șir de zece articole, evocînd, între altele, tragedia celui de-al doilea război mondial și convorbirile avute cu aproape toți liderii importanți ai lumii.

Cu 44 de ani în urmă, scrie în concluzie Sulzberger, mi-am făcut intrarea în presă ca reporter-documentarist la „morga" unui ziar din Pennsylvania (în limbajul presei americane prin „morgă" se înțelege sala de documentare unde se păstrează colecțiile ziarelor). Astăzi, la capătul carierei mele de comentator, dorința pe care o exprim este ca oamenii politici să facă totul pentru a evita ca lumea să se transforme într-o morgă adevărată.

● RECICLAREA ȘPANULUI. În fiecare an milioane de tone de metal sînt transformate în șpan. Pentru a retopi deșeurile, ele trebuie presate. Un grup de oameni de știință din Harkov au conceput o mașină care folosește forța exploziei pentru presarea șpanului. Instalația presează pînă la 20 kg de șpan pe minut. La una din uzinele din Harkov, unde s-au făcut probele, noul procedeu de reciclare a șpanului a permis realizarea de importante economii.

● MEDITERANA — CEA MAI POLUATĂ ZONĂ ACVATICĂ. Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor colocviului internațional privind poluarea Mării Mediterane, care se desfășoară în Monaco, expertul egiptean Mostafa Tolba a apreciat că la ora actuală această mare este cea mai poluată zonă acvatică din lume. El a adus în sprijinul acestei afirmații o serie de date certe, arătînd că în apele Mediteranei sînt deversate anual 120 000 tone de reziduuri petroliere, 60 000 tone de diferiți detergenți, precum și reziduuri industriale, conținînd, între altele, 100 tone de mercur, 21 000 tone de zinc, precum și 90 tone de pesticide pe bază de clor.

● EPIDEMIE DE GRIPĂ. Un început de epidemie de gripă cu complicații pulmonare a fost semnalat la New York. În decurs de o săptămînă cazurile de pneumonie mortală — ca urmare a contractării gripei — au crescut cu aproape 50 la sută. Totuși, ea nu a atins amploarea gravei epidemii de gripă de la New York din iarna anilor 1975—1976, cînd s-au înregistrat 170 de decese săptămînal. Pe de altă parte, agențiile de presă anunță că în Israel peste un milion de persoane, respectiv aproape o treime din populație, suferă de gripă. Fiind însă vorba de o formă benignă, numai în rare cazuri au fost înregistrate complicații.

● PROCEDEU INGENIOS. Un procedeu eficient de eliminare a monoxidului de carbon și a celorlalte elemente toxice din gazele de eșapament ale motoarelor cu combustie internă a fost pus la punct în Bulgaria. Procedeul constă în arderea completă a gazelor de eșapament într-un compartiment tubular umplut cu o substanță catalitică activă, care se instalează în interiorul țevii de eșapament și poate funcționa timp de 1 400 de ore. Purificarea obținută este de sută la sută dacă gazul provenit prin ardere atinge 300 grade Celsius, și de 80 la sută dacă temperatura este de numai 200 grade.

● CASCĂ ÎMPOTRIVA ZGOMOTULUI. Prototipul unui tip nou de cască de protecție împotriva zgomotului a fost realizat în Anglia. Un dispozitiv montat în cască înregistrează intensitatea zgomotului și dă naștere unui „antizgomot" egal ca intensitate, dar cu o altă lungime de undă. În acest fel undele sonore se anihilează reciproc, realizîndu-se liniștea dorită. În schimb, același dispozitiv intensifică, în caz de necesitate, glasul omenesc pentru ca acesta să poată fi auzit fără dificultate. Noua cască este destinată lucrătorilor din industrie, transporturi (aviație îndeosebi), din mine etc.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Cod 71 341, București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O BOX 136—137 telex: 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCINTEII 40 360